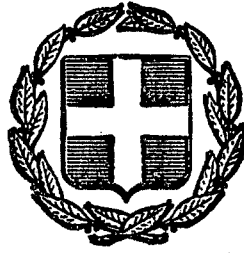

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Laws regarding Civil Marriage (1982), Equality and Family law (1983), Rape (1984), Equality at work (1985) and the Decriminalization of Abortion (1986).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1982

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
46

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

1247. Κύρωση της σύμβασης που υπογράφηκε στις 18 'Απριλίου 1978 μεταξύ του 'Ελληνικού Δημοσίου και της Τράπεζας της 'Ελλάδος και που αναφέρεται στην εφάπαξ κοπή μεταλλικών αναμνηστικών νομισμάτων. 1
1248. Κύρωση της σύμβασης που υπογράφηκε στις 16 Μαΐου 1979 μεταξύ του 'Ελληνικού Δημοσίου και της Τράπεζας της 'Ελλάδος, και που αναφέρεται στην εφάπαξ κοπή χρυσών και αργυρών αναμνηστικών νομισμάτων. 2
1250. Για την καθιέρωση του πολιτικού γάμου. 3

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

252. Σύσταση προθεσμιών διαγωνισμών σε δημόσιες υπηρεσίες και νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. 4
253. Τροποποίηση του άρθρου 24 του Π. Δ/τος 550/1979 «περί οργάνωσης και λειτουργίας της Ένωσης Ποδοσφαιρικών 'Ανωνύμων 'Εταιρειών». 5
254. Σύσταση στην Κοινότητα Βρωλησίων Νομού 'Αττικής, ιδίου νομικού προσώπου με το όνομα «Πνευματικών και Πολιτιστικών Κέντρον Κοινότητας Βρωλησίων». 6
255. Τροποποίηση του Β. Δ/τος 356/1962 (ΦΕΚ 89/11.6.1962 τ. Α') «περί συστάσεως παρά τη Κοινότητα Καστελλίου Πεδιάδος Νομού 'Ηρακλείου, ιδίου νομικού προσώπου υπό το όνομα «Κοινοτική Βιβλιοθήκη Καστελλίου — Πεδιάδος». 7
256. Τροποποίηση του Β. Δ/τος της 23.9.48 (ΦΕΚ 272 Α') περί συστάσεως στο Δήμο Φλωρίνης, Νομού Φλωρίνης ιδίου νομικού προσώπου με το όνομα «Φιλαρμονική Δήμου Φλωρίνης». 8
257. Τροποποίηση του Β. Δ/τος από 10.7.1953 (ΦΕΚ 177/1953 τ. Α'), όπως τροποποιήθηκε με το από 3.3.58 όμοιο (ΦΕΚ 55Α) «περί συστάσεως παρά τῷ Δήμῳ Μυτιλήνης Νομοῦ Λέσβου ιδίου νομικού προσώπου υπό το όνομα «Λεσβιακός 'Οργανισμός Λαϊκής Τέχνης». 9
258. Τροποποίηση του Β. Δ/τος 864/1965 «περί συστάσεως παρά τῷ Δήμῳ Πολιχνίτου Νομοῦ Λέσβου ιδίου νομικού προσώπου υπό το όνομα «Δημοτική Βιβλιοθήκη Πολιχνίτου» (ΦΕΚ Α' 207/1965). 10
259. Ανακατανομή κενῶν θέσεων Βοηθῶν σε θέσεις 'Επιμελητῶν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν. 11
260. Ανακατανομή κενῶν θέσεων Βοηθῶν σε θέσεις 'Ε-

πιμελητῶν στήν 'Ιατρικῆ Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν. 12

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ

- Διόρθωση σφάλματος στο Ν. 1239/1982. 13
- Διορθώσεις σφαλμάτων στο Π. Δ/γμα 218/11.3.82 ἀρ-μοδιότητος τοῦ 'Υπουργείου Οικονομικῶν. 14

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1247

Κύρωση της σύμβασης που υπογράφηκε στις 18 'Απριλίου 1978 μεταξύ του 'Ελληνικού Δημοσίου και της Τράπεζας της 'Ελλάδος και που αναφέρεται στην εφάπαξ κοπή μεταλλικών αναμνηστικών νομισμάτων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλῆς ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου ή σύμβαση που υπογράφηκε στις 18 'Απριλίου 1978 μεταξύ του 'Ελληνικού Δημοσίου και της Τράπεζας της 'Ελλάδος. Το κείμενο της σύμβασης έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ του 'Ελληνικού Δημοσίου, εκπροσωπούμενου υπό του 'Υπουργού των Οικονομικών Γ'άβνη Π. Μπούτου και της Τραπέζης της 'Ελλάδος, εκπροσωπούμενης υπό του Διοικητού αυτής Ξενοφώντος Ζολώτα, συναφωνήθησαν τὰ ἐπόμενα:

Άρθρον 1.

'Η Τράπεζα της 'Ελλάδος συναινεί ὅπως, ἐπί τῆ συμπληρώσει 50 ἐτῶν ἀπό τῆς ἰδρύσεώς της, τὸ 'Ελληνικόν Δημόσιον προέλθῃ εἰς τὴν ἐφ' ἅπαξ κοπήν μεταλλικῶν ἀναμνηστικῶν νομισμάτων κατὰ τὰ κατωτέρω λεπτομερῶς ὀριζόμενα:

1. Μέταλλον: Κράμα 'Αργύρου - Χαλκοῦ, 65% καὶ 35% ἀντιστοίχως.
2. Διάμετρος: 31 ΜΜ.
3. Βάρος: 13 Γρ.
4. Τύποισις: 'Επιμελημένη (PROOF).
5. 'Απεικονίσεις: 'Επὶ μὲν τῆς μιᾶς ὀψεως τὸ ἔμβλημα τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος (καθημένη 'Αθηνά) καὶ κεί-

μενον μνημονεύον τήν 50ετίαν, επί δε τής έτέρας, κυκλικώς παρά τήν στεφάνην, αί λέξεις «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ», εἰς τό μέσον ἡ ὀνομαστική ἀξία τοῦ κέρματος καί κάτωθεν τό έτος κοπής 1978.

6. Συσκευασία: Εἰς κενόν ἀέρος καί έντός καλαισθήτου δήκης.

7. Ὀνομαστική ἀξία: Δρχ. 100.

8. Ποσότης: Τεμάχια 25.000.

9. Τιμή Διαθέσεως: Δρχ. 300.

10. Διάθεσις: Μέσω τής Τραπεζής Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ κοπή τῶν κατά τά ἀνωτέρω μεταλλικῶν ἀναμνηστικῶν νομισμάτων θά γίνῃ: εἰς τās ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἰδρύματος Ἐκτυπώσεως Τραπεζογραμματίων καί Ἀξιῶν (Ι.Ε. Τ.Α.).

2. Διά τήν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τούτου οὐδεμία ἀμοιβή, κέρδος ἢ προμήθεια θά καταβληθῇ ὑπό τοῦ Δημοσίου εἰς τήν Τράπεζαν τής Ἑλλάδος.

3. Ἐπί τοῦ εἰς τήν Τράπεζαν τής Ἑλλάδος καταβλητέου κόστους κατασκευῆς καί συσκευασίας ὡς καί ἐπί πάσης τυχόν προσθέτου δαπάνης οὐδεμία κράτησις ἢ εἰσφορά καί οὐδεῖς φόρος, χαρτόσημον ἢ τέλος ὑπέρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, Ὄργανισμῶν πάσης φύσεως καί φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων ὑφείλεται ὑπό τής Τραπεζής τής Ἑλλάδος, πᾶσα δέ σχετική δαπάνη, εἰς ἣν ἤθελε τυχόν ὑποχρεωθῇ αὕτη, θά καταβλήσεται ὑπό τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

4. Ἡ προμήθεια τῶν μεταλλικῶν δίσκων θά πραγματοποιηθῇ κατά τήν διαδικασίαν προμηθείας τῶν δίσκων μεταλλικῶν νομισμάτων (κερμάτων) τοῦ Δημοσίου, τήν προβλεπομένην ὑπό τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 488/74.

Ἄρθρον 3.

1. Τά κατά τό προηγούμενον ἄρθρον μεταλλικά ἀναμνηστικά νομίσματα θά παραδοθῶν μετά τήν παραλαβήν των ὑπό τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς τήν Τράπεζαν τής Ἑλλάδος καί θά διατιθενται εἰς τήν ἀνωτέρω τιμήν.

2. Ἀμα τῇ παραδόσει τό ἀντίτιμον τής ἀξίας τῶν ἀνωτέρω μεταλλικῶν νομισμάτων θά ἀχθῇ ὑπό τής Τραπεζής τής Ἑλλάδος εἰς πίστωσιν τοῦ παρ' αὐτῇ δημιουργηθησομένου εἰδικοῦ λογαριασμοῦ «Ε.Δ. — Προϊόν ἐκ τής κυκλοφορίας ἀναμνηστικῶν μεταλλικῶν νομισμάτων».

Ἄρθρον 4.

Ἡ παρούσα σύμβασις, ἥς ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπό τής ὑπογραφῆς τῆς, συνετάγη εἰς διπλοῦν, ἐγκριθῆσεται δέ ὑπό τής προσεχούς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τής Τραπεζῆς Ἑλλάδος καί κυρωθῆσεται: διά νόμου.

Ἐκ τῶν ὡς ἀνω δύο πρωτοτύπων τῆς συμβάσεως τό ἐν ἔλαβεν ὁ Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τήρησιν εἰς τό ἀρχεῖον τῆς 7ης Διευθύνσεως τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, τό δέ ἕτερον ὁ Διοικητής τῆς Τραπεζῆς τής Ἑλλάδος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἀπριλίου 1978

Διά τό Ἑλληνικόν Δημοσίον
Ὁ Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν
ΓΙΑΝΝΗΣ Π. ΜΠΟΥΤΟΣ

Διά τήν Τράπεζαν τής Ἑλλάδος
Ὁ Διοικητής
ΕΕΝΟΦΩΝ Ε. ΖΟΛΩΤΑΣ
Ἄρθρο δεύτερο.

1. Ὅλες οἱ δαπάνες πού εἶναι ἀπαραίτητες γιά τήν ἐκτέλεση τοῦ παρόντος βαρύνουν τόν Προϋπολογισμό τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

2. Τά χρηματικά ποσά πού θά εἰσπραχθῶν ἀπό τῆ διάθεσιν τῶν ἀνωτέρω ἀναμνηστικῶν νομισμάτων ἀποτελοῦν δημόσιο ἔσοδο καί εἰσάγονται: στόν Κρατικό Προϋπολογισμό.

Ἄρθρο τρίτο.

Κάθε λεπτομέρεια πού ἀναφέρεται στήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος, ρυθμίζεται: μέ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρο τέταρτο.

Ὁ παρών νόμος ἰσχύει: ἀπό τήν ἡμερομηνία δημοσιεύσεώς του στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν νά δημοσιευθῇ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τό κείμενον τοῦ παρόντος καί νά ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθήναι, 31 Μαρτίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΛΑΖΑΡΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθηκε καί τέθηκε ἡ Μεγάλη Σφραγίδα τοῦ Κράτους.

Ἀθήναι, 5 Ἀπριλίου 1982

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1248

Κύρωση τῆς σύμβασης πού ὑπογράφηκε στίς 16 Μαΐου 1979 μεταξύ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καί τῆς Τραπεζῆς τής Ἑλλάδος, καί πού ἀναφέρεται στήν ἐφύλαξ κοπή χρυσῶν καί ἀργυρῶν ἀναμνηστικῶν νομισμάτων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καί ἐκδίδομεν τόν κατωτέρω ὑπό τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα νόμον:

Ἄρθρο πρώτο.

Κυρώνεται καί ἔχει ἰσχύ νόμου ἡ σύμβαση πού ὑπογράφηκε στίς 16 Μαΐου 1979 μεταξύ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καί τῆς Τραπεζῆς τής Ἑλλάδος. Τό κείμενο τῆς σύμβασης ἔχει ὡς ἐξῆς:

Σ Υ Μ Β Α Σ Ι Σ

Μεταξύ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκπρωσωποῦμένου ὑπό τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ἀθανασίου Κανελλοπούλου καί τῆς Τραπεζῆς τής Ἑλλάδος, ἐκπρωσωποῦμένης ὑπό τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς Εὐνοφῶντος Ζολώτα, συνεφωνήθησαν τὰ ἐπόμενα:

Ἄρθρον 1.

Ἡ Τράπεζα τής Ἑλλάδος συναινῇ ὅπως, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ὑπογραφῆς εἰς Ἀθήνας τήν 28 Μαΐου 1979, τῆς συνθήκης προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τās Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, τό Ἑλληνικόν Δημοσίον προέλθῃ εἰς τήν ἐφ' ἁπαξ κοπήν χρυσῶν καί ἀργυρῶν ἀναμνηστικῶν νομισμάτων κατά τὰ κατωτέρω λεπτομερῶς ὀριζόμενα:

Α'. ΧΡΥΣΟῦΝ ΝΟΜΙΣΜΑ.

1. Περιεκτικότης: Χρυσός 900ο/οο.
2. Διάμετρος: 31 χιλ/στά.
3. Βάρος: 20 γραμμάρια.
4. Τύπωσις: Ἐπιμελημένη.

5. Ἀπεικονίσεις: α) Ἐπὶ τῆς προσθίας ὀψείως καί ἀνωθεν εἰκονίζεται τμήμα δάφνης. Κάτωθεν αὐτῆς ἀναγράφεται ἡ φράσις «ΣΤΑΘΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ» εἰς τρεῖς στίχους καί κάτωθεν αὐτῆς ἡ λέξις «ΔΡΑΧΜΕΣ» καί ὁ ἀριθμὸς «10.000» εἰς δύο στί-

γοις. Κυκλικώς παρά την στεφάνην αναγράφονται αί λέξεις «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» και διά μικροτέρων γραμμάτων αί λέξεις «28 Μαΐου 1979 10ο ΜΕΛΟΣ Ε.Ο.Κ.» εντός δύο διαχωριστικῶν διακοσμητικῶν στοιχείων.

β) Ἐπί τῆς ὀπισθίας ὄψεως ἀπεικονίζεται ὁ Ἀπόλλων καθήμενος ἐπὶ τοῦ δελφικοῦ ὀμφαλοῦ, μετὰ λύρας, κλάδου δάφνης καὶ δελφικὸς τρίπους, τῆς ὅλης παραστάσεως περιβαλλομένης κυκλικῶς ὑπὸ τῆς λέξεως «ΑΜΦΙΚΤΙΩΝΩΝ».

6. Συσκευασία: Ἐντὸς καλαισθῆτου κυτίου ἢ ἐντὸς πλαστικῆς θήκης ἐν κενῷ ἀέρος.

7. Ὀνομαστικὴ ἀξία: Δραχμαὶ 10.000.

8. Ποσότης: 10.000.

Β'. ΑΡΓΥΡΟΥΝ ΝΟΜΙΣΜΑ.

1. Περιεκτικότης: Ἀργυρῆς 9000/οο.

2. Διάμετρος: 31 χιλ/στά.

3. Βάρος: 13 γραμμάρια.

4. Τύπωσις: Ἐπιμελημένη.

5. Ἀπεικονίσεις: α) Ἐπί τῆς προσθίας ὄψεως καὶ εἰς τὸ ἄνω μέρος εἰκονίζεται τμήμα δάφνης. Κάτωθεν αὐτῆς ἀναγράφεται ἡ φράσις «ΣΤΑΘΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ἔΘΝΟΥΣ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ» εἰς τρεῖς στίχους. Κάτωθεν ταύτης ἡ λέξις «ΔΡΑΧΜΕΣ» καὶ ὁ ἀριθμὸς «500» εἰς δύο στίχους. Κυκλικῶς δὲ παρά την στεφάνην ἀναγράφονται αἱ λέξεις «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» καὶ διά μικροτέρων γραμμάτων αἱ λέξεις «28 Μαΐου 1979 10ο Μέλος Ε.Ο.Κ.» εντός δύο διαχωριστικῶν διακοσμητικῶν στοιχείων.

β) Ἐπί τῆς ὀπισθίας ὄψεως ἀπεικονίζεται ἡ «ΕΥΡΩΠΗ», ἐνδεδυμένη μετὰ διπλοῦν χιτῶνα καὶ πέπλον, καθήμενη ἐπὶ θρόνου.

6. Συσκευασία: Ἐντὸς πλαστικῆς θήκης ἐν κενῷ ἀέρος.

7. Ὀνομαστικὴ ἀξία: Δραχμαὶ 500.

8. Ποσότης: 18.000.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ κοπὴ - τύπωσις τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναμνηστικῶν νομισμάτων θὰ γίνῃ εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἰδρύματος Ἐκτυπώσεως Τραπεζογραμμάτων καὶ Ἀξιῶν (Ι.Ε.Τ.Α.).

2. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τούτου οὐδεμία ἀμοιβή, κέρδος ἢ προμήθεια θὰ καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

3. Ἐπί τοῦ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καταβλητέου κόστους κατασκευῆς καὶ συσκευασίας, ὡς καὶ ἐπὶ πάσης τυχόν προσθέτου δαπάνης, οὐδεμία κράτησις ἢ εἰσφορά καὶ οὐδεὶς φόρος, χαρτόσημον ἢ τέλος ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, Ὄργανισμῶν πάσης φύσεως καὶ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, ὀφείλεται ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, πᾶσα δὲ σχετικὴ δαπάνη, εἰς τὴν ἠθελε τυχόν ὑποχρεωθεῖ αὕτη, θὰ καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

4. Ἡ προμήθεια τῶν μεταλλικῶν (χρυσῶν, ἀργυρῶν) δίσκων θὰ πραγματοποιηθῇ κατὰ τὴν διαδικασίαν προμηθείας τῶν δίσκων μεταλλικῶν νομισμάτων (κερμμάτων) τοῦ Δημοσίου, τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 488/1974.

Ἄρθρον 3.

1. Τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ ἀναμνηστικὰ νομίσματα, μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ὑπὸ Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, θὰ παραδοθῶν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ θὰ διατίθενται εἰς τιμὴν ἢ ὅποιον θὰ καθορίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Τὸ ἀντίτιμον τῆς ἀξίας τῶν ὡς ἄνω διατιθεμένων ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος νομισμάτων θὰ ἄρεται εἰς πίστωσιν ἀνοιγγομένην παρ' αὐτῆς, ἰδιαιτέρως κατὰ κατηγορίαν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων, εἰδικῶν λογαριασμῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παρούσα σύμβασις, τῆς ἢ ἰσχὺς ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς, συνετάγη εἰς διπλοῦν, ἐγκριθῆσεται δὲ ὑπὸ τῆς προτεχοῦς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ κυρωθῆσεται διὰ νόμου.

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω δύο πρωτοτύπων τῆς συμβάσεως τὸ ἐν εὐλαβείᾳ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, πρὸς τήρησιν εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς 7ης Διευθύνσεως τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. τὸ δὲ ἕτερον ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαΐου 1979

Διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Διοικητὴς

ΞΕΝΟΦΩΝ ΖΟΛΩΤΑΣ

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

ΛΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἄρθρο δεύτερο.

1. Ὅλες οἱ δαπάναις ποῦ εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος βαρύνουν τὸν Προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

2. Τὰ χρηματικὰ ποσὰ ποῦ θὰ εἰσπραχθοῦν ἀπὸ τὴν διάθεσιν τῶν ἀνωτέρω ἀναμνηστικῶν νομισμάτων ἀποτελοῦν δημόσιο ἔσοδο καὶ εἰσάγονται στὸν Κρατικὸ Προϋπολογισμὸν.

Ἄρθρο τρίτο.

Κάθε λεπτομέρεια ποῦ ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος ρυθμίζεται μετὰ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρο τέταρτο.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία δημοσίευσής του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενον τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 31 Μαρτίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΛΑΖΑΡΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε καὶ τέθηκε ἡ Μεγάλῃ Σφραγίδα τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 5 Ἀπριλίου 1982

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1250

(3)

Γιὰ τὴν καθιέρωση τοῦ πολιτικοῦ γάμου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ψηφισθέντα νόμον.

Ἄρθρο 1.

Τὰ ἄρθρα 1367—1370 καὶ 1372 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα τροποποιούνται καὶ γίνονται τὰ ἀκόλουθα:

Ἄρθρο 1367 — Τέλεση τοῦ γάμου.

Ὁ γάμος τελεῖται εἴτε μετὰ τὴν σύγχρονον δήλωσιν τῶν μελλονόντων ὅτι συμφωνοῦν σ' αὐτὸ (πολιτικὸς γάμος) εἴτε μετὰ

ισρολογία από ιερέα της ανατολικής ορθόδοξης εκκλησίας ή λειτουργό άλλου δόγματος ή θρησκευάτος γνωστού στην Ελλάδα.

Η δήλωση γίνεται δημόσια κατά πανηγυρικό τρόπο ενώπιον δύο μαρτύρων, προς το δήμαρχο ή τον πρόεδρο της κοινότητας του τόπου όπου τελείται ο γάμος ή προς το νόμιμο αναπληρωτή τους, που είναι υποχρεωμένοι να συντάξουν άμεσως σχετική πράξη.

Οι προϋποθέσεις της ιεροτελεστίας και κάθε θέμα σχετικό μ' αυτήν διέπονται από το τυπικό και τους κανόνες του δόγματος ή του θρησκευάτος σύμφωνα με το οποίο γίνεται ή ιεροτελεστία, εφ' όσον δεν είναι αντίθετοι με τη δημόσια τάξη. Ο θρησκευτικός λειτουργός είναι υποχρεωμένος να συντάξει άμεσως σχετική πράξη. Η τέλεση πολιτικού γάμου δεν εμποδίζει την ιερολογία του ίδιου γάμου κατά τη θρησκεία και το δόγμα των συζύγων.

Άρθρο 1368 — Άδεια γάμου.

Για να τελεσθεί ο γάμος, είτε ως πολιτικός είτε με ιερολογία της ανατολικής ορθόδοξης εκκλησίας, απαιτείται άδεια του δημάρχου ή του προέδρου της κοινότητας της τελευταίας κατοικίας του καθενός από τα πρόσωπα που πρόκειται να παντρευτούν. Σε περίπτωση που ο αρμόδιος για την έκδοση της άδειας αρνείται να τη χορηγήσει, αποφασίζει άμετάκλητα το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο σύμφωνα με τις διατάξεις της Έκουσας Δικαιοδοσίας του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας. Η απόφαση εκδίδεται μέσα σε δέκα ή μέρες από την κατάθεση της σχετικής αίτησεως.

Άρθρο 1369 — Γνωστοποίηση του μέλλοντος γάμου.

Πριν από την τέλεση του γάμου, με όποιον τύπο κι αν αυτός πρόκειται να τελεσθεί, πρέπει να γνωστοποιούνται, με τοιχοκόλληση σχετικής αγγελίας στο δημοτικό ή κοινοτικό κατάστημα της κατοικίας του καθενός από τα πρόσωπα που πρόκειται να παντρευτούν, το όνομα και το επώνυμο των προσώπων αυτών, το επάγγελμά τους, το όνομα των γονέων τους και ο τόπος όπου γεννήθηκαν, όπου κατοικούσαν τελευταία και όπου πρόκειται να τελεσθεί ο γάμος. Αν ο γάμος δεν τελεσθεί μέσα σε έξη μήνες από τη γνωστοποίηση, ή γνωστοποίηση πρέπει να επαναληφθεί.

Όταν τα πρόσωπα που πρόκειται να παντρευτούν κατοικούν σε μεγάλη πόλη, ή γνωστοποίηση γίνεται με δημοσίευση σε ημερήσια εφημερίδα του τόπου της κατοικίας.

Άρθρο 1370.

Η άδεια γάμου δίνεται υποχρεωτικά, αφού ερευνηθεί αν συντρέχουν οι νόμιμοι όροι για το γάμο που πρόκειται να τελεσθεί και αν έγινε ή γνωστοποίηση. Αν υπάρχουν σπουδαίοι λόγοι, ή γνωστοποίηση μπορεί να παραλειφθεί.

Άρθρο 1372 — Άκυρος και άυπόστατος γάμος.

Άκυρος είναι μόνον ο γάμος που έγινε κατά παράβαση των άρθρων 1350—1352, 1354, 1356—1357, 1359—1360 και 1362. Δεν είναι άκυρος ο γάμος, εφ' όσον έχει γίνει ή δήλωση του άρθρου 1367 προς το δήμαρχο ή τον πρόεδρο της κοινότητας ή το νόμιμο αναπληρωτή τους, εστω κι αν έχουν παραλειφθεί οι άλλοι όροι της τέλεσης. Γάμος που έγινε χωρίς να τηρηθεί καθόλου ένας από τους τύπους που προβλέπονται στο άρθρο 1367 είναι άυπόστατος.

Άρθρο 2.

Το άρθρο 13 του Αστικού Κώδικα τροποποιείται και γίνεται το ακόλουθο:

Άρθρο 13 — Γάμος.

1. Οι ούσιαστικές προϋποθέσεις του γάμου ρυθμίζονται και για τα δύο πρόσωπα που πρόκειται να παντρευτούν από το δικαιο της ιθαγένειας ενός απ' αυτά.

Ο τύπος του γάμου ρυθμίζεται είτε κατά το δικαιο της ιθαγένειας ενός από τα πρόσωπα που πρόκειται να παντρευτούν είτε κατά το δικαιο του τόπου όπου τελείται.

2. Όταν τα πρόσωπα που πρόκειται να παντρευτούν ή το ένα απ' αυτά είναι Έλληνες και ο γάμος γίνεται στο εξωτερικό, ή δήλωση του άρθρου 1367 του Αστικού Κώδικα, μπορεί να γίνει και στην ελληνική προξενική αρχή.

Άρθρο 3.

Τα άρθρα 1353, 1355, 1358, 1361, 1363, 1364 και 1366 του Αστικού Κώδικα καταργούνται.

Άρθρο 4.

1. Ο τίτλος του άρθρου 16 του νόμου 344/1976 (περ' ληξιαρχικών πράξεων) τροποποιείται και γίνεται ο ακόλουθος:

«Σύνταξη δήλωσης για το γάμο και τη θάπτιση».

2. Στην παραγρ. 1 του άρθρου 16 του ίδιου νόμου προστίθεται το ακόλουθο δεύτερο εδάφιο:

«Γρήν ίδια υποχρέωση έχει ο δήμαρχος ή ο πρόεδρος της κοινότητας που δέχθηκε τη δήλωση για την τέλεση του γάμου».

3. Η παραγρ. 1 του άρθρου 29 του ίδιου νόμου τροποποιείται και γίνεται ή ακόλουθη:

«1. Ο γάμος δηλώνεται στο ληξιαρχο του τόπου της τελεσεως του μέσα σε τριάντα μέρες από την τέλεσή του με την προσγωγή αντίγραφου της πράξης που συνέταξε για την τέλεση ο δήμαρχος ή ο πρόεδρος της κοινότητας ή ο θρησκευτικός λειτουργός που ελόγησε το γάμο. Αντίγραφο της πράξης αυτής είναι υποχρεωμένοι να στείλουν στο ληξιαρχο, μέσα στην ίδια προθεσμία, ο δήμαρχος ή ο πρόεδρος της κοινότητας ή ο θρησκευτικός λειτουργός που τη συνέταξε».

4. Οι περιπτώσεις δ) και ζ) του άρθρου 31 του ίδιου νόμου τροποποιούνται και γίνονται οι ακόλουθες:

«δ) Αν ο γάμος έχει τελεσθεί με ιεροπραξία, το θρησκευμα και το δόγμα της τέλεσης, το χώρο όπου έγινε και το όνομα και το επώνυμο του θρησκευτικού λειτουργού».

«ζ) Τα στοιχεία της πράξης που συνέταξε για την τέλεση του γάμου ο δήμαρχος ή ο πρόεδρος της κοινότητας ή ο θρησκευτικός λειτουργός».

5. Το άρθρο 41 του ίδιου νόμου τροποποιείται και γίνεται το ακόλουθο:

«Οι ληξιαρχικές πράξεις για τη γέννηση, το γάμο ή το θάνατο Έλλήνων υπηκόων που γίνονται στο εξωτερικό από ξένες αρχές έχουν αποδεικτική δύναμη και στην Ελλάδα, εφ' όσον τηρήθηκαν οι διατυπώσεις που όρίζει ο νόμος του τόπου της σύνταξής τους».

6. Η παραγρ. 2 του άρθρου 42 του ίδιου νόμου τροποποιείται και γίνεται ή ακόλουθη:

«2. Ληξιαρχικά γεγονότα γέννησης, γάμου και θανάτου Έλλήνων υπηκόων μπορούν να δηλώνονται από τους υποχρέους είτε στην αρμόδια ελληνική προξενική αρχή είτε στις τοπικές ληξιαρχικές αρχές. Στη δεύτερη αυτή περίπτωση, αντίγραφο της σχετικής πράξης, μέσα σε τρεις μήνες από τη σύνταξή της, πρέπει να υποβάλλεται από τους υποχρέους είτε στην αρμόδια ελληνική προξενική αρχή είτε άπευθείας στο Ληξιαρχείο Αθηνών».

7. Τα παιδιά που γεννήθηκαν στην Ελλάδα από πατέρα ομογενή, Έλληνα του εξωτερικού και μητέρα Έλληνίδα μητρού να αποκτήσουν την Ελληνική υπηκοότητα.

Άρθρο 5.

Τα άρθρα 593—597 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργούνται.

Άρθρο 6.

Στο άρθρο 72 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα προστίθεται ή ακόλουθη παράγραφος:

«Με προεδρικά διατάγματα θά όρισθούσιν οί λεπτομέρειες τής τέλεσης του γάμου, τδ περιεχόμενδ τής πράξης που θά συντάσσεται μετά τήν τέλεσή του, καθώς και οί λεπτομέρειες σχετικά με τήν χορήγηση άδειας γάμου».

Άρθρο 7.

1. Γάμοι που έγιναν στο έξωτερικό, πριν από τή δημοσίευση του παρόντος νόμου, ανάμεσα σε πρόσωπα που τδ ένα τουλάχιστον ήταν Έλληνας και σύμφωνα με τόν τύπο που προβλεπόταν από τή νομοθεσία τής χώρας όπου έγινε ο γάμος, θεωρούνται ύποστατοί από τήν στιγμή που έγιναν, έκτος αν ο ένας από τούς συζύγους έτέλεσε νέο γάμο έγκυρο.

2. Αν στην περίπτωση τής προηγούμενης παραγράφου οί σύζυγοι έρισχονται σε διάσταση από τρία τουλάχιστον χρόνια ή αν έξαιρετικές περιστάσεις κάνουν ιδιαίτερα σκληρή για τόν έναν από τούς συζύγους τήν αναδρομική αναγνώριση του γάμου ως ύποστατοϋ, ο γάμος θεωρείται άκυρος.

3. Σε κάθε περίπτωση, έστω κι αν ο γάμος δέν θεωρείται ύποστατός, εφαρμόζεται τδ άρθρο 1382 του Αστικού Κώδικα και τά παιδιά από τδ γάμο θεωρούνται γνήσια.

4. Αποφάσεις ξένων δικαστηρίων που έλυσαν γάμο θεωρούμενο ως άυπόστατο κατά τδ προηγούμενο δικαιο δημιουργούν δεδικασμένο κατά τδ άρθρο 323 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

5. Γάμοι που τελέσθηκαν παρά τήν ύπαρξη τών κωλυμάτων που καταργούνται με τόν παρόντα νόμο θεωρούνται έγκυροι έφ' όσον ή άκυρότητά τους δέν έχει αναγνωρισθεί με άμετάκλητη άπόφαση πριν από τή δημοσίευση του παρόντος νόμου. Δίκες που έκκρεμούν για τήν αναγνώριση τής άκυρότητας αυτών τών γάμων καταργούνται.

Άρθρο 8.

Ο παρών νόμος αρχίζει να ισχύει ένα μήνα μετά τή δημοσίευση του προεδρικού διατάγματος που προβλέπεται από τδ άρθρο 6.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθί εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως τδ κείμενον του παρόντος και να εκτελεσθί ως νόμος του Κράτους.

Αθήναι, 3 Απριλίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ · **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ**

ΕΘΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε ή Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήναι, 5 Απριλίου 1982.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 252

Σύντμηση προθεσμιών διαγωνισμών σε δημόσιες ύπηρεσίες και νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη : α) Τίς διατάξεις τής παρ. 1 περ. δ' του άρθρου 29 του Ν. 1199/1981 «περί ρυθμίσεως θεμάτων καταστάσεως υπαλλήλων του Δημοσίου, τών Ν.Π.Δ.Δ., τών ΟΤΑ και άλλων τινών συναφών διατάξεων» και β)

τήν αριθ. 151/1982 γνωμοδότηση του Συμβουλίου τής Έπικρατείας, με πρόταση του Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως, αποφασίζουμε :

Άρθρο μόνο.

Γιά τδ από τή δημοσίευση του παρόντος μέχρι 30 Ίουνίου 1982 χρονικό διάστημα συντέμνονται οί ακόλουθες προθεσμίες :

α) Η δεκαήμερη προθεσμία τής παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Ν. 22/1975 «περί ρυθμίσεως θεμάτων καταστάσεως τών δημοσίων διοικητικών υπαλλήλων και υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.» (άρθρ. 32 παρ. 3 Π.Δ. 611/77 «περί κωδικοποίησεως εις έναϊον κείμενον, υπό τίτλον «Υπαλληλικός Κώδιξ» τών ισχυουσών διατάξεων τών αναφερομένων εις τήν κατάστασιν τών υπαλλήλων του Δημοσίου και τών Ν.Π.Δ.Δ.)) συντέμνεται σε πενήτημη.

β) Η δεκαπενθήμηρη προθεσμία τής παρ. 4 του άρθρου 23 του Ν. 1811/1951 «περί Κώδικος καταστάσεως τών δημοσίων διοικητικών υπαλλήλων», όπως αντικαταστάθηκε με τδ πρώτο έδαφιο τής παρ. 3 του άρθρου 19 του Ν.Δ. 751/1970 και ισχύει και επί νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου κατ' άρθρο 7 του από 23/24 Δεκεμβρίου 1955 Β. Δ/τος «περί εφαρμογής του Υπαλληλικού Κώδικος επί τών υπαλλήλων τών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου», (άρθρο 32 παρ. 4 του Π.Δ. 611/77), συντέμνεται σε οκταήμερη.

γ) Η είκοσαήμερη προθεσμία τής παραγράφου 3 του άρθρου 4 του Ν. 434/1976 «περί πληρώσεως θέσεων και ρυθμίσεως θεμάτων άφορώντων εις τήν κατάστασιν τών δημοσίων υπαλλήλων και υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.» (άρθρο 39 παρ. 3 του Π.Δ. 611/77) συντέμνεται σε δεκαήμερη.

δ) Η δεκαπενθήμηρη προθεσμία του τελευταίου έδαφίου τής παρ. 4 του άρθρου 4 του Ν. 434/1976 (άρθρο 39 παρ. 4 Π.Δ. 611/77) συντέμνεται σε οκταήμερη.

Στόν Υπουργό Προεδρίας Κυβερνήσεως αναθέτουμε τή δημοσίευση και εκτέλεση του Διατάγματος αυτού.

Αθήνα, 31 Μαρτίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 253

Τροποποίηση του άρθρου 24 του Π. Δ/τος 550/1979 «περί οργανώσεως και λειτουργίας τής Ένώσεως Ποδοσφαιρικών Άωνόμων Έταιρειών».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη :

α) Τίς διατάξεις του άρθρου 18 του Ν. 879/1979 «περί Ποδοσφαιρικών Άωνόμων Έταιρειών».

β) Τίς διατάξεις τής υπ' αριθ. ΔΙΟΔ/Φ63/3/29.10.1981 κοινής αποφάσεως του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως «περί αναθέσεως άρμοδιοτήτων του Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως στους Υφυπουργούς Προεδρίας Κυβερνήσεως» (ΦΕΚ 664/30.10.81, τ. Β').

γ) Τή 218/23.3.1982 γνωμοδότηση του Συμβουλίου τής Έπικρατείας, με πρόταση του Υφυπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως, αποφασίζουμε :

Άρθρο μόνο.

Οί παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 24 του Π. Δ/τος 550/1979 «περί οργανώσεως και λειτουργίας τής Ένώσεως Ποδοσφαιρικών Άωνόμων Έταιρειών», όπως αυτό αντικαταστάθηκε με τδ άρθρο 7 του Π. Δ/τος 1079/1980 «περί τροποποίησης και συμπληρώσεως διατάξεων τινών του Π. Δ/τος 550/1979», καταργούνται και από τήν παρ. 5 του

ΐδιου Διατάγματος απαλείφεται η φράση «ως προς άμφοτέρως τας Έπιτροπές». Αναριθμούνται οι παράγραφοι του άρθρου 24 του Π.Δ. 550/1979 και η παρ. 5 γίνεται 3.

Στόν Έγκυπουργό Προεδρίας Κυβερνήσεως, αναθέτουμε τή δημοσίευση και εκτέλεση αυτού του Διατάγματος.

Αθήνη, 3 Απριλίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ

(6)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 254

Σύσταση στην Κοινότητα Βριλησίων Νομού Αττικής, ίδιου νομικού προσώπου με τὸ ὄνομα «Πνευματικὸν καὶ Πολιτιστικὸν Κέντρον Κοινότητος Βριλησίων».

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Έχοντας ὑπόψη :

1. Τις διατάξεις του άρθρου 137 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα (Ν.1065/1980).

2. Τὴν 72/1981 ἀπόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου Βριλησίων Νομού Αττικής, ὅπως συμπληρώθηκε με τὴν ἀριθμ. 124/1981 ὁμοια αὐτοῦ.

3. Τὴν 1542 τῆς 13ης Νοεμβρίου 1981 γνωμοδότηση του Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, με πρόταση του Έγκυργου Έσωτερικῶν, ἀποφασίζουμε :

Ἄρθρο μόνο.

1. Συνιστᾶται στην Κοινότητα Βριλησίων Νομού Αττικής, ἴδιο νομικὸ πρόσωπο με τὸ ὄνομα «Πνευματικὸν καὶ Πολιτιστικὸν Κέντρον Κοινότητος Βριλησίων».

2. Σκοπὸς του νομικού προσώπου εἶναι : Ἡ δημιουργία καὶ ἀνάπτυξη κάθε μορφῆς πνευματικῆς, καλλιτεχνικῆς, ἠθικοπλαστικῆς καὶ γενικά πολιτιστικῆς δραστηριότητος για τὴν ἀνύψωση του πνευματικού καὶ ἐπαγγελματικού ἐπιπέδου τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος, που ἐπιτυγχάνεται με τίς κατωτέρω εἰδικότερες δραστηριότητες καὶ μέσα, δηλαδή :

α) Με τὴν ἀξιοποίηση του ἀνθρώπινου δυναμικού τῆς κοινότητος ἰδίως τῶν νέων, με στόχο τὴν ἀξιοποίηση καὶ διάθεση του ἐλεύθερου χρόνου τους, σύμφωνα με τὸ σκοπὸ του πνευματικού Κέντρου.

β) Με τὴν ἔρευνα καὶ προώθηση σὲ δημόσιες συζητήσεις τῶν προβλημάτων που ἀπασχολοῦν τοὺς κατοίκους τῆς κοινότητος καὶ ἰδίως τὴ νεολαία.

γ) Με τὴν ἐκλαίτευση καὶ διάδοση τῶν διάφορων ἐπιστημονικῶν ἐπιτευγμάτων, τὴν πραγματοποίηση διαλέξεων καὶ ἐλεύθερων συζητήσεων καὶ τὴν ἐκδοση ἐνημερωτικῶν φυλλαδίων

δ) Με τὴ δημιουργικὴ προσφορά στην κοινωνικὴ πρόοδο του τόπου.

ε) Με τὴν ὀργάνωση διαλέξεων, σεμιναρίων καὶ δημόσιων συζητήσεων.

στ) Με τὴ δημιουργία ὁμίλου λαϊκῶν χορῶν, χοροδίας, λαϊκῆς ὀρχήστρας καὶ φιλαρμονικῆς.

ζ) Με τὴ δημιουργία πινακοθήκης με ἔργα ἐντοπιῶν καλλιτεχνῶν.

η) Με τὴν ὀργάνωση ἐκθέσεων ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς, χαρακτικῆς, διακοσμητικῆς, φωτογραφίας.

θ) Με τὴ συγκέντρωση λαογραφικῶν ὑλικῶν για τὴ συνέχιση τῆς λαϊκῆς παράδοσης.

ι) Με τὴ δημιουργία Βιβλιοθήκης.

ια) Με τὴ ὀργάνωση κινηματογραφικῶν προβολῶν καλλιτεχνικῆς ποιότητος καὶ ἐπιστημονικού ἐνδιαφέροντος καὶ θεατρικῶν παραστάσεων.

ιβ) Με τὴ ὀργάνωση ψυχαγωγικῶν ἐκδηλώσεων.

ιγ) Με τὴ ὀργάνωση φιλανθρωπικῶν ἐκδηλώσεων.

3. Πόροι αὐτοῦ εἶναι : α) ἐτήσια ἐπιχορήγηση τῆς κοινότητος 250.000 δραχμῶν, β) κάθε φύσεως εἰσφορές, δωρεές, κληρονομίες καὶ κληροδοσίες, γ) εἰσπράξεις ἀπὸ τὸ ἀντίτιμο πραγμάτων ἢ ὑπηρεσιῶν που παρέχονται ἀπὸ τὸ νομικὸ πρόσωπο, δ) πρόσδοι ἀπὸ τὴν ἰδία αὐτοῦ περιουσία καὶ ε) κάθε παροχὴ του Κράτους ἢ ἄλλη νόμιμη πρόσδοος.

4. Τὸ νομικὸ πρόσωπο διοικεῖται ἀπὸ ἐνδεκαμελὲς διοικητικὸ συμβούλιο που ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς : α) Πρόεδρο τῆς κοινότητος, ὡς πρόεδρο, β-γ) δύο κοινοτικούς συμβούλους καὶ δ-ια ὀκτώ δημότες κατὰ προτίμηση τοὺς πρόεδρους ἢ ἄλλα μέλη τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν φορέων καὶ συλλόγων τῆς κοινότητος.

Τὰ με στοιχεῖα β-ια μέλη ὀρίζονται με ἀπόφαση του κοινοτικού συμβουλίου.

Τὸ διοικητικὸ συμβούλιο ἐκλέγει στην ἀρχὴ κάθε ἔτους ἀντιπρόεδρο, γραμματέα καὶ ἔφορο, ἀπὸ τὰ μέλη αὐτοῦ.

Ἡ ὀητεία τῶν μελῶν του διοικητικού συμβουλίου ἀκολουθεῖ τὴν κοινοτικὴν περίοδο.

5. Τὸ νομικὸ πρόσωπο ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ κάθε ἀρχῆς ἀπὸ τὸν Πρόεδρο καὶ σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρο.

Στόν Έγκυργό Έσωτερικῶν ἀναθέτουμε τὴ δημοσίευση καὶ εκτέλεση του διατάγματος αὐτοῦ.

Αθήνη, 18 Μαρτίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

(7)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 255

Τροποποίηση του Β. Δ/τος 356/1962 (ΦΕΚ 89/11.6.1962 τ. Α') «περὶ συστάσεως παρὰ τὴ Κοινότητι Καστελλίου-Πεδιάδος Νομού Ἡρακλείου, ἰδίου νομικού προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινοτικὴ Βιβλιοθήκη Καστελλίου-Πεδιάδος».

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Έχοντας ὑπόψη :

1. Τις διατάξεις τῶν ἄρθρων 137 καὶ 235 του Δημοτικού καὶ Κοινοτικού Κώδικα (Ν. 1065/1980).

2. Τὴν ἀριθμ. 47/1981 ἀπόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου Καστελλίου-Πεδιάδος Νομού Ἡρακλείου.

3. Τὴν ἀριθμ. 1544 τῆς 13.11.1981 γνωμοδότηση του Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, με πρόταση του Έγκυργου Έσωτερικῶν, ἀποφασίζουμε :

Ἄρθρο μόνο

Οἱ παράγραφοι 1 καὶ 4 του άρθρου ἰμόνου του Β. Δ/τος 356/1962 «περὶ συστάσεως παρὰ τὴ Κοινότητι Καστελλίου-Πεδιάδος Νομού Ἡρακλείου ἰδίου νομικού προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινοτικὴ Βιβλιοθήκη Καστελλίου Πεδιάδος» ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς :

«1. Συνιστᾶται στην Κοινότητα Καστελλίου-Πεδιάδος Νομού Ἡρακλείου ἴδιο νομικὸ πρόσωπο με τὸ ὄνομα «ΣΑΚΟΡΡΑΦΕΙΟΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ-ΠΕΔΙΑΔΟΣ».

«4. Τὸ συνιστώμενο νομικὸ πρόσωπο διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς διοικητικὸ συμβούλιο που ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς : α) πρόεδρο τῆς κοινότητος ὡς πρόεδρο, β-γ) δύο κοινοτικούς συμβούλους καὶ δ-ε) δύο δημότες.

Τὰ μέλη με στοιχεῖα β-ε) ὀρίζονται με ἀπόφαση του κοινοτικού συμβουλίου. Τὸ διοικητικὸ συμβούλιο ἐκλέγει ἀντιπρόεδρο διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἀπὸ τὰ μέλη του.

Ἡ θητεία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀκολουθεῖ τὴν κοινοτικὴν περίοδο.

Τὸ νομικὸ πρόσωπο ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ κάθε ἀρχῆς ἀπὸ τὸν πρόεδρο καὶ σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρο.

Στὸν Ὑπουργὸ Ἐσωτερικῶν ἀναθέτουμε τὴ δημοσίευση καὶ ἐκτέλεση τοῦ διατάγματος αὐτοῦ.

Ἀθῆναι, 18 Μαρτίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

(8)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 256

Τροποποίηση τοῦ Β. Δ/τος τῆς 23.9.1948 (ΦΕΚ 272 τ.Α) περὶ συστάσεως στὸ Δῆμο Φλωρίνης, Νομοῦ Φλωρίνης ἰδίου νομικοῦ προσώπου μετὰ τὸ ὄνομα «Φιλαρμονικὴ Δήμου Φλωρίνης».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχοντας ὑπόψη :

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 137 καὶ 235 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικα (Ν. 1065/1980).

2. Τὴν ἀριθμ. 59/1981 ἀπόφαση τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Φλωρίνης Νομοῦ Φλωρίνης, ὅπως συμπληρώθηκε μετὰ τὴν ἀριθ. 133/1981 ὁμοία αὐτοῦ.

3. Τὴν ἀριθ. 1330 τῆς 9.9.1981 γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μετὰ πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀποφασίζουμε :

Ἄρθρο μόνο.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἀρθροῦ μόνο τοῦ Β. Δ/τος τῆς 23.9.1948 (ΦΕΚ 272 τ. Α') «περὶ συστάσεως στὸ Δῆμο Φλωρίνης Νομοῦ Φλωρίνης ἰδίου νομικοῦ προσώπου μετὰ τὸ ὄνομα «Φιλαρμονικὴ Δήμου Φλωρίνης» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«4. Τὸ συνιστώμενο νομικὸ πρόσωπο διοικεῖται ἀπὸ ἑξαμελὲς διοικητικὸ συμβούλιο πού ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς : α) δήμαρχο ἢ τὸ βοηθὸ δήμαρχο, πού ὀρίζεται ἀπὸ τὸν δήμαρχο, ὡς πρόεδρο, β) ἓνα δημοτικὸ σύμβουλο, γ) πρόεδρο τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» ἢ τὸ νόμιμο ἀναπληρωτὴ αὐτοῦ, δ) πρόεδρο τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἢ τὸ νόμιμο ἀναπληρωτὴ αὐτοῦ, ε) ἓναν πολίτη πού ἔχει γνώσεις μουσικῆς, στ) ἓναν καθηγητὴ μουσικῆς τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς πόλεως πού ὀρίζεται ἀπὸ τὸν οἰκείο ἐπιθεωρητὴ. Τὰ μέλη μετὰ τὰ στοιχεῖα β καὶ ε ὀρίζονται ἀπὸ τὸ δημοτικὸ συμβούλιο.

Τὸ διοικητικὸ συμβούλιο ἐκλέγει ἀντιπρόεδρο ἀπὸ τὰ μέλη αὐτοῦ.

Ἡ θητεία τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀκολουθεῖ τὴ θητεία τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου».

Στὸν Ὑπουργὸ Ἐσωτερικῶν ἀναθέτουμε τὴ δημοσίευση καὶ ἐκτέλεση τοῦ Δ/τος αὐτοῦ.

Ἀθῆναι, 18 Μαρτίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

(9)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 257

Τροποποίηση τοῦ Β. Δ/τος ἀπὸ 10.7.1953 (ΦΕΚ 177/1953 τ.Α') ὅπως τροποποιήθηκε μετὰ τὸ ἀπὸ 3.3.1958 ὅμοιο (ΦΕΚ 55 τ.Α') «περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Δήμῳ Μυτιλήνης Νομοῦ Λέσβου ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Λεσβιακὸς Ὄργανισμὸς Λαϊκῆς Τέχνης».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχοντας ὑπόψη :

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 137 καὶ 235 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικα (Ν.1065/1980).

2. Τὴν 187/1981 ἀπόφαση τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Μυτιλήνης Νομοῦ Λέσβου.

3. Τὴ 1538 τῆς 13.11.1981 γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μετὰ πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀποφασίζουμε :

Ἄρθρο μόνο.

Στὸ τέλος τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἀρθροῦ μόνο τοῦ β. Δ/τος ἀπὸ 10.7.1953 (ΦΕΚ 177 τ. Α') ὅπως τροποποιήθηκε μετὰ τὸ ἀπὸ 3.3.1958 ὅμοιο (ΦΕΚ 55 τ. Α') περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Δήμῳ Μυτιλήνης Νομοῦ Λέσβου ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Λεσβιακὸς Ὄργανισμὸς Λαϊκῆς Τέχνης» προστίθεται ἐδάφιο πού ἔχει ὡς ἐξῆς :

«Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ νομικοῦ προσώπου εἶναι ἐτήσια».

Στὸν Ὑπουργὸ Ἐσωτερικῶν ἀναθέτουμε τὴ δημοσίευση καὶ ἐκτέλεση τοῦ Δ/τος αὐτοῦ.

Ἀθῆναι, 18 Μαρτίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

(10)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 258

Τροποποίηση τοῦ Β. Δ/τος 864/1965 «περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Δήμῳ Πολιχνίτου Νομοῦ Λέσβου ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη Πολιχνίτου» (ΦΕΚ. Α' 207/1965).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχοντας ὑπόψη :

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 137 καὶ 235 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικα (Ν.1065/1980).

2. Τὴν 74/1981 ἀπόφαση τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πολιχνίτου Νομοῦ Λέσβου.

3. Τὴ 1532 τῆς 13.11.1981 γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μετὰ πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀποφασίζουμε :

Ἄρθρο μόνο.

Στὸ τέλος τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἀρθροῦ μόνο τοῦ Β. Δ/τος 864/1965 «περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Δήμῳ Πολιχνίτου Νομοῦ Λέσβου ἰδίου νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη Πολιχνίτου» προστίθεται ἐδάφιο πού ἔχει ὡς ἐξῆς :

«Ἡ θητεία τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀκολουθεῖ τὴ θητεία τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου».

Στὸν Ὑπουργὸ Ἐσωτερικῶν ἀναθέτουμε τὴ δημοσίευση καὶ ἐκτέλεση τοῦ Δ/τος αὐτοῦ.

Ἀθῆναι, 18 Μαρτίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

(11)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 259

Ανακατανομή κενών θέσεων Βοηθών σε θέσεις επιμελητών στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις του άρθρου 26 (παρ. 4) του Ν. 815/1978 «περί ρυθμίσεως θεμάτων αφορώντων εις την οργάνωσιν και λειτουργίαν των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ίδρυμάτων».

2. Τη σύμφωνη γνώμη της Φιλοσοφικής Σχολής (συνεδρίες : 8-2-1980 και 14-6-1980) και της Συγκλήτου (συνεδρίες 15-4-1980 και 21-10-1980) του Πανεπιστημίου Αθηνών.

3. Τὴν ἀριθ. 83/1982 γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, με πρόταση τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀποφασίζουμε :

Ἄρθρο μόνο.

Ἀπὸ τὶς θέσεις βοηθῶν ποὺ ὑπάρχουν στὴ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀνακατανέμονται σὲ θέσεις ἐπιμελητῶν οἱ ἐξῆς κενές :

Μία (1) θέση τῆς τακτικῆς ἑδρας Α' Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας.

Μία (1) θέση τοῦ Σπουδαστηρίου Γλωσσολογίας.

Στὸν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀναθέτουμε νὰ δημοσιεύσει καὶ νὰ ἐκτελέσει τὸ Προεδρικὸ αὐτὸ Διάταγμα.

Ἀθήνα, 31 Μαρτίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ

(12)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 260

Ανακατανομή κενών θέσεων Βοηθών σε θέσεις Επιμελητών στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις του άρθρου 26 (παρ. 4) του Ν. 815/1978 «περί ρυθμίσεως θεμάτων αφορώντων εις την οργάνωσιν και λειτουργίαν των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ίδρυμάτων» (ΦΕΚ 147-Α').

2. Τη σύμφωνη γνώμη της Ιατρικής Σχολής (συνεδρίες : 2-10-1979, 12-10-1979, 14-3-1980, 23-1-1981, 10-4-1981 και 9-10-81) και της Συγκλήτου (συνεδρίες 11-12-1979, 29-4-1980, 10-3-1981, 19-5-1981 και 8-12-1981) του Πανεπιστημίου Αθηνών.

3. Τη γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀριθ. 116/1982, με πρόταση τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀποφασίζουμε :

Ἄρθρο μόνο.

Ἀπὸ τὶς θέσεις Βοηθῶν ποὺ ὑπάρχουν στὴν Ἱατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν οἱ ἐξῆς κενές ἀνακατανέμονται σὲ θέσεις Ἐπιμελητῶν :

— Τρεῖς (3) θέσεις τῆς τακτικῆς ἑδρας Ἱστολογίας καὶ Ἐμβρυολογίας.

— Μία (1) θέση τῆς τακτικῆς ἑδρας Πειραματικῆς Φυσιολογίας.

— Μία (1) θέση τῆς τακτικῆς ἑδρας Ἀφροδισίων καὶ Δερματικῶν Νόσων.

— Μία (1) θέση τοῦ Ἐργαστηρίου Ἱστολογίας καὶ Ἐμβρυολογίας.

— Μία (1) θέση τῆς Β' Προπαιδευτικῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς καὶ Χειρουργικῆς Παθολογίας.

— Μία (1) θέση τῆς Α' Χειρουργικῆς Κλινικῆς.

— Τρεῖς (3) θέσεις τῆς Β' Προπαιδευτικῆς Παθολογικῆς Κλινικῆς καὶ ὁμωνύμου Ἐργαστηρίου.

— Μία (1) θέση τῆς Α' Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογικῆς Κλινικῆς.

— Μία (1) θέση τῆς Α' Χειρουργικῆς Προπαιδευτικῆς Κλινικῆς.

Στὸν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀναθέτουμε νὰ δημοσιεύσει καὶ νὰ ἐκτελέσει αὐτὸ τὸ Προεδρικὸ Διάταγμα.

Ἀθήνα, 31 Μαρτίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ

(13)

Στὸ 1239/17.3.82 Νόμο, ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ Φ.Ε.Κ. 35/23.3.82 (τ. Α'), γίνεται ἡ ἐξῆς διόρθωση σφάλματος :

Στὸ ἄρθρο 4 στὸ στίχο 8 ἀντὶ τοῦ ἐσφαλμένου αἰσχύει: ἀπὸ δέμηνο», γράφεται τὸ σωστὸ αἰσχύει ἐπὶ δέμηνο».

(Ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ Τυπογραφεῖο)

(14)

Στὸ Π. Δ/γμα 218/1982 «Γιὰ τὴν τροποποίηση μερικῶν διατάξεων τοῦ Π. Δ/τος 99/1977 «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων», ὅπως ἰσχύει», ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ ΦΕΚ 34/τ. Α'/19.3.1982, γίνονται αἱ κατωτέρω διορθώσεις :

1. Στὸ ἄρθρο 2:

α) Στὸ στίχο 16 καὶ πρὸ τῆς φράσεως «Ἡ ὑποπερίπτωση» τίθεται ὁ ἀριθμὸς 2.

β) Στὸ στίχο 17 μετὰ τὴ λέξη «ἄρθρου» καὶ πρὸ τῆς λέξεως «ἀντικαθίσταται» τίθεται ὁ ἀριθμὸς 3.

γ) Στὸ στίχο 22 καὶ πρὸ τῆς λέξεως «Ἡ τελευταία...», τίθεται ὁ ἀριθμὸς 3.

δ) Στὸ στίχο 26 καὶ μετὰ τὴ λέξη «τῶν» καὶ πρὸ τῆς λέξεως «ἀκαθάριστα», τίθεται ἡ λέξη «ἐπιήσια».

Στὸ ἄρθρο 3:

Στὸ στίχο 1 καὶ πρὸ τῆς λέξεως «Οἱ παράγραφοι», τίθεται ὁ ἀριθμὸς 1.

3. Στὸ τέλος τοῦ Π. Δ/τος ἀντὶ τῆς λέξεως «Ἀθῆναι», τίθεται ἡ φράση «Ἑλληνικὴ Πρεσβεία Καμπέρας».

(Ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1983

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
25

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1329

Κύρωση ως Κώδικα του Σχεδίου Νόμου: «Εφαρμογή της συνταγματικής αρχής της ισότητας ανδρών και γυναικών στον Αστικό Κώδικα, τον Εισαγωγικό του Νόμο, την Έμπορική Νομοθεσία και τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, καθώς και μερικός εκσυγχρονισμός των διατάξεων του Αστικού Κώδικα που αφορούν το Οικογενειακό Δίκαιο».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής, ψηφισθέντα νόμον:

Πρώτο άρθρο.

Κυρώνεται ως Κώδικας το απόλυτο Σχέδιο Νόμου που συντάχθηκε από τη Νομοπαρασκευαστική Έπιτροπή ή οποία συγκροτήθηκε σύμφωνα α) με το άρθρο 1 του Ν. 1287/1982 και β) με την απόφαση αριθμ. 30394/26.4.82 του Υπουργού της Δικαιοσύνης, ο δε χρόνος λειτουργίας της παρατάθηκε βάσει του άρθρου 5 του Ν. 1290/1982.

«ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Εφαρμογή της συνταγματικής αρχής της ισότητας ανδρών και γυναικών στον Αστικό Κώδικα, τον Εισαγωγικό του Νόμο, την Έμπορική Νομοθεσία και τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, καθώς και μερικός εκσυγχρονισμός των διατάξεων του Αστικού Κώδικα που αφορούν το Οικογενειακό Δίκαιο.

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

*Άρθρο 1.

Τα άρθρα 14 έως και 22 και το άρθρο 30 του Αστικού Κώδικα αντικαθίστανται ως εξής:

«Άρθρο 14. Προσωπικές σχέσεις των συζύγων. Οι προσωπικές σχέσεις των συζύγων ρυθμίζονται κατά σειρά: 1. από το δικαιο της τελευταίας κατά τη διάρκεια του γάμου κοινής ιδιαιτέρας τους, εφόσον ο ένας τή διατηρεί· 2. από το δικαιο της τελευταίας κατά τη διάρκεια του γάμου κοινής συνήθους διαμονής τους· 3. από το δικαιο προς το οποίο οι σύζυγοι συνδέονται στενότερα.

*Άρθρο 15. Περιουσιακές σχέσεις των συζύγων. Οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων διέπονται από το δικαιο που ρυθμίζει τις προσωπικές σχέσεις τους άμεσως μετά την τέλεση του γάμου.

*Άρθρο 16. Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός. Το διαζύγιο και ο δικαστικός χωρισμός ρυθμίζονται από το δικαιο που διέπει τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων κατά την έναρξη της διαδικασίας του διαζυγίου ή του χωρισμού.

*Άρθρο 17. Τέκνο γεννημένο σε γάμο. Η ιδιότητα τέκνου ως γεννημένου σε γάμο κρίνεται κατά το δικαιο που διέπει τις προσωπικές σχέσεις της μητέρας και του συζύγου της κατά το χρόνο της γέννησης του τέκνου ή, αν ο γάμος τους έχει λυθεί πριν από τη γέννηση, κατά το χρόνο της λύσης του γάμου.

*Άρθρο 18. Σχέσεις γονέων και τέκνου. Οι σχέσεις μεταξύ γονέων και τέκνου ρυθμίζονται κατά σειρά: 1. από το δικαιο της τελευταίας κοινής ιδιαιτέρας τους· 2. από το δικαιο της τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής τους· 3. από το δικαιο της ιδιαιτέρας του τέκνου.

*Άρθρο 19. Τέκνο χωρίς γάμο των γονέων του. Οι σχέσεις μητέρας και τέκνου, που γεννήθηκε χωρίς γάμο των γονέων του, ρυθμίζονται κατά σειρά: 1. από το δικαιο της τελευταίας κοινής ιδιαιτέρας τους· 2. από το δικαιο της τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής τους· 3. από το δικαιο της ιδιαιτέρας της μητέρας.

*Άρθρο 20. Οι σχέσεις πατέρα και τέκνου, που γεννήθηκε χωρίς γάμο των γονέων του, ρυθμίζονται κατά σειρά: 1. από το δικαιο της τελευταίας κοινής ιδιαιτέρας τους· 2. από το δικαιο της τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής τους· 3. από το δικαιο της ιδιαιτέρας του πατέρα.

*Άρθρο 21. Οι σχέσεις μητέρας και πατέρα τέκνου, που γεννήθηκε χωρίς γάμο τους, ρυθμίζονται κατά σειρά από το δικαιο της τελευταίας, κατά τη διάρκεια της κύησης, κοινής τους ιδιαιτέρας, συνήθους διαμονής ή απλής διαμονής.

*Άρθρο 22. Ήξομοίωση προς τέκνο γεννημένο σε γάμο. Η ήξομοίωση τέκνου γεννημένου χωρίς γάμο των γονέων του με επίγονομενο μεταξύ τους γάμο, προς τέκνο γεννημένο σε γάμο, ρυθμίζεται από το δικαιο που διέπει τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων άμεσως μετά την τέλεση του γάμου. Η ήξομοίωση με πράξη της αρχής ρυθμίζεται από το δικαιο της ιδιαιτέρας του πατέρα κατά το χρόνο της πράξης ή, αν αυτή επιχειρείται μετά το θάνατο του πατέρα, κατά το χρόνο του θανάτου του.

«Άρθρο 30. Έλλειψη ιδιαιτέρας και συνήθους διαμονής. Εφόσον ο νόμος δεν καθιερώνει άλλη ρύθμιση, αν το πρόσωπο δεν έχει ιδιαιτέρας, εφαρμόζεται στη θέση του δικαίου της ιδιαιτέρας το δικαιο της συνήθους διαμονής και, αν δεν έχει συνήθη διαμονή, το δικαιο της απλής διαμονής».

*Άρθρο 2.

Το άρθρο 55 του Αστικού Κώδικα καταργείται, τα δε άρθρα 51 και 56 αντικαθίστανται ως εξής:

«Άρθρο 51. Κατοικία. Το πρόσωπο έχει κατοικία τον τόπο της κύριας και μόνιμης εγκατάστασής του. Κανένας δεν μπο-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
14 ΜΑΡΤΙΟΥ 1984

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
28

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

1419. Τροποποιήσεις διατάξεων του Ποινικού Κώδικα, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις. 1

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αντικατάσταση της Πράξης Διοικητή αριθ. 25/3.7.82. σχετικά με τη σύσταση Επιτροπών στην Τράπεζα Ελλάδος για την άσκηση αρμοδιοτήτων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Νόμου 1266/82. 2
Χρηματοδότηση κατά το έτος 1984 του Ειδικού Λογαριασμού Εγγυήσεων Γεωργικών Προϊόντων (ΕΛΕΓΠ) που τηρείται στην Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος. 3

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1419

Τροποποιήσεις διατάξεων του Ποινικού Κώδικα, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο 1

Το άρθρο 82 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

α' Άρθρο 82.

Μετατροπή των στερητικών της ελευθερίας ποινών.

1. Η στερητική της ελευθερίας ποινή που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες μετατρέπεται σε χρηματική ή πρόστιμο, εφόσον αν το δικαστήριο με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή του κρίνει ότι απαιτείται η μη μετατροπή της για να αποτρέψει το δράστη από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων.

2. Το δικαστήριο, κατά την επιμέτρηση της ποινής φυλάκισης που είναι ανώτερη από έξι μήνες, δεν υπερβαίνει όμως δεκαοχτώ μήνες, αποφασίζει συγχρόνως με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή του τη μετατροπή της ή μη σε χρηματική ποινή, αν κρίνει ότι η ποινή αυτή αρκεί για να αποτρέψει το δράστη από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων.

3. Το ποσό της μετατροπής καθορίζεται με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση, αφού ληφθεί υπόψη η οικονομική κατάσταση του καταδικασμένου. Κάθε μέρα φυλάκισης υπολογίζεται σε τετρακόσιες μέχρι είκοσι χιλιάδες δραχμές και κάθε μέρα κράτησης σε διακόσιες μέχρι πέντε χιλιάδες δραχμές. Αν όμως ο καταδικασμένος αδυνατεί λόγω της οικονομικής του κατάστασης να καταβάλει το κατώτατο όριο του ποσού της μετατροπής και το έγκλημα δεν οφείλεται σε φι-

λοκέρδεια, το δικαστήριο μπορεί με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή του να μειώσει το όριο αυτό μέχρι του ενός τρίτου.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών μπορούν να αυξομειώνονται τα προβλεπόμενα στην παρ. 3 ποσά μετατροπής των στερητικών της ελευθερίας ποινών.

5. Η στερητική της ελευθερίας ποινή εκτελείται χωρίς να επιτρέπεται κανένας λόγος απαλλαγής, μέχρι να καταβληθεί στο δημόσιο ταμείο το ποσό της μετατροπής.

6. Η στερητική της ελευθερίας ποινή που μετατράπηκε σε χρηματική ή πρόστιμο διατηρεί το χαρακτήρα της, ως ποινή στερητική της ελευθερίας και μετά τη μερική ή ολική καταβολή του ποσού της μετατροπής. Αποκλείεται όμως η συγχώνευση ποινής που μετατράπηκε και αποτίθηκε σε χρέος με ποινή στερητική της ελευθερίας που δεν υπόκειται σε μετατροπή ή δεν μετατράπηκε.

7. Η κατά τις προηγούμενες παραγράφους μετατροπή αποκλείεται στην περίπτωση καταδίκης για αδίκημα εμπόρευσς ναρκωτικών ουσιών.

Επίσης οι διατάξεις του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα που απαγορεύουν τη μετατροπή παραμένουν σε ισχύ.

Άρθρο 2.

Το άρθρο 88 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

α' Άρθρο 88.

Υποτροπή.

1. Όποιος καταδικάστηκε για κακούργημα ή εκ δόλου πλημμέλημα σε ποινή στερητική της ελευθερίας που υπερβαίνει τους έξι μήνες και μέσα σε πέντε χρόνια από τη δημοσίευση της αμετάκλητης καταδικαστικής απόφασης, αν έχει καταδικαστεί για πλημμέλημα, και σε 10 χρόνια, αν έχει καταδικαστεί για κακούργημα, τελεί νέο κακούργημα ή εκ δόλου πλημμέλημα, για το οποίο ο νόμος προβλέπει ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών, δρίσκεται σε υποτροπή.

2. Για τον υπολογισμό της πενταετίας ή δεκαετίας δεν λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος πραγματικής έκτισης στερητικής της ελευθερίας ποινής ή μέτρου ασφαλείας σε φυλάκη ή άλλο τωφρονιστικό ή θεραπευτικό κατάστημα ή ίδρυμα καθώς και ο χρόνος κατά τον οποίο ο καταδικασμένος είναι φυλάκιστος.

Άρθρο 3.

Το άρθρο 89 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

α' Άρθρο 89.

Ποινή της υποτροπής.

1. Σε περίπτωση υποτροπής η ποινή που προβλέπεται για την πράξη επιβαρύνεται και μπορεί να υπερβεί το ανώτατο όριο που ορίζεται στο νόμο και να φτάσει μέχρι το ανώτατο όριο του είδους της επιβαλλόμενης ποινής. Αν στο νόμο ορίζεται

διαλεκτικώς ποινή στερητική της ελευθερίας ή χρηματική, επιβάλλεται πάντοτε η πρώτη επιβαρυνόμενη κατά το προηγούμενο εδάφιο.

2. Σε περίπτωση τρίτης και κάθε περαιτέρω υποτροπής, αν για την πράξη απειλείται ποινή φυλάκισης, της οποίας το ανώτατο όριο υπερβαίνει το ένα έτος, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δεκαοκτώ μηνών.

3. Σε περίπτωση μετατροπής της ποινής φυλάκισης που έχει επιβληθεί σύμφωνα με αυτό το άρθρο, το ποσό της μετατροπής δεν μπορεί να είναι κατώτερο από: α) το διπλάσιο του κατώτατου ορίου του ποσού μετατροπής στην πρώτη υποτροπή, β) το τριπλάσιο του κατώτατου ορίου του ποσού μετατροπής στη δεύτερη υποτροπή και γ) το πενταπλάσιο του κατώτατου ορίου του ποσού μετατροπής σε κάθε περαιτέρω υποτροπή».

Άρθρο 4.

Το άρθρο 93 του Ποινικού Κώδικα τροποποιείται ως εξής:

Άρθρον 93.

Οι διατάξεις του άρθρου 89 παρ. 1 εφαρμόζονται επίσης σε περίπτωση καταδίκης σε στερητική της ελευθερίας ποινή τουλάχιστον 6 μηνών για πλημμέλημα από αμέλεια, αν ο υπάιτιος μέσα σε πέντε χρόνια από τη δημοσίευση της αμετάκλητης καταδικαστικής απόφασης εκτελέσει το ίδιο ή συγγενές πλημμέλημα από αμέλεια».

Άρθρο 5.

Το προβλεπόμενο στο άρθρο 99 του Ποινικού Κώδικα χρονικό όριο του ενός έτους αυξάνεται σε δεκαοκτώ μήνες.

Διατάξεις του Ποινικού Κώδικα ή ειδικών ποινικών νόμων με εξαίρεση εκείνες του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα, που αποκλείουν την υφ' όρον αναστολή της ποινής, καταργούνται».

Άρθρο 6.

Οι διατάξεις των άρθρων 82 και 88 του Ποινικού Κώδικα, όπως αντικαθίστανται με τα άρθρα 1 και 2 του νόμου αυτού, εφαρμόζονται και για τα αδικήματα που προβλέπονται σε ειδικούς νόμους. Διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και των ειδικών ποινικών νόμων, που αποκλείουν ή ρυθμίζουν με άλλο τρόπο τη μετατροπή των στερητικών της ελευθερίας ποινών σε χρηματικές ή πρόστιμα ή που καθορίζουν αλλιώς την έννοια της υποτροπής, καταργούνται, με την επιφύλαξη του άρθρου 82 παρ. 7 του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 7.

1. Ποινές φυλάκισης μέχρι ενός έτους που έχουν επιβληθεί και δεν έχουν μετατραπεί σε χρηματικές λόγω νομοθετικής απαγόρευσης μετατροπής τους καθώς και ποινές φυλάκισης 12 έως 18 μηνών μπορούν να μετατραπούν κατά τις διατάξεις του άρθρου 82 Π.Κ. σε χρηματικές με απόφαση του δικαστηρίου που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση, μετά από αίτηση των καταδικασμένων, που υποβάλλεται στον εισαγγελέα του αρμόδιου δικαστηρίου, ο οποίος υποχρεούται να την εισαγάγει το ταχύτερο στο δικαστήριο.

2. Ο αιτών, εάν κρατείται, κλητεύεται στο ακροατήριο κατά τη διαδικασία του άρθρου 551 παρ. 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, μπορεί όμως κατά την υποβολή της αίτησης να παραιτηθεί από την κλήτευση. Κατά την υποβολή και την εκδίκαση της αίτησης μπορεί σε κάθε περίπτωση να αντιπροσωπευθεί από το συνήγορό του, ο οποίος διορίζεται και με απλή επιστολή θεωρημένη από το διευθυντή της φυλάξης, εάν κρατείται.

Άρθρο 8.

Ο τίτλος του κεφαλαίου ΙΘ' του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και εγκλήματα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής».

Άρθρο 9.

Το άρθρο 336 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 336.

Βιασμός.

1. Όποιος με σωματική βία ή με απειλή σκωδαίου και άμεσου κινδύνου εξαπατάξει άλλον σε συνουσία εξώγαμη ή σε ανοχή ή επιχείρηση ασελγούς πράξης τιμωρείται με κάθειρξη.

2. Αν η πράξη της προηγούμενης παραγράφου έγινε από δύο ή περισσότερους δράστες που ενεργούσαν από κοινού, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστο δέκα ετών».

Άρθρο 10.

1. Το άρθρο 337 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 337.

Προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας.

1. Όποιος με ασελγείς χειρονομίες ή προτάσεις που ασελγούν ασελγείς πράξεις προσβάλλει θάναυσα την αξιοπρέπεια άλλου στο πεδίο της γενετήσιας ζωής του τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός έτους ή χρηματική ποινή.

2. Με φυλάκιση τριών μηνών μέχρι δύο ετών τιμωρείται η πράξη της προηγούμενης παραγράφου αν ο παθών είναι νεότερος από 12 ετών».

2. Από τη διάταξη του άρθρου 340 Π.Κ. απαλείφεται ο αριθμός 337.

Άρθρο 11.

Το άρθρο 344 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 344.

Στις περιπτώσεις των άρθρων 337, 338, 339, 341, 342 και 343 για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση. Στις περιπτώσεις του άρθρου 336 η ποινική δίωξη ασκείται αυτεπαγγέλτως, ο εισαγγελέας όμως μπορεί, κατεξάρεση, μετά από έγκριση του εισαγγελέα εφετών, με αιτιολογημένη διάταξη του, να απέχει οριστικά από την άσκηση της ποινικής δίωξης ή, αν έχει ασκήσει την ποινική δίωξη, να εισαγάγει την υπόθεση στο αρμόδιο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών, το οποίο δύναται να πάψει οριστικά την ποινική δίωξη, εκτιμώντας τη δήλωση του θύματος ή των κατά το άρθρο 118 προτύπων ότι η δημοσιότητα από την ποινική δίωξη θα έχει ως συνέπεια το σοβαρό ψυχικό τραυματισμό του θύματος».

Άρθρο 12.

Το άρθρο 345 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 345.

Αιμαμιξία.

1. Η συνουσία μεταξύ συγγενών εξ αίματος ανιούσης και κατιούσης γραμμής τιμωρείται ως προς τους ανιόντες με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και ως προς τους κατιόντες με φυλάκιση μέχρι δύο ετών, μεταξύ δε κριφιδάλων ή στεροβαλών αδελφών τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών.

2. Συγγενείς κατιούσης γραμμής μπορούν να απαλλαγούν από κάθε ποινή αν κατά το χρόνο της πράξης δεν είχαν συμπληρώσει το 17ο έτος της ηλικίας τους».

Άρθρο 13.

Το άρθρο 353 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 353.

Πρόκληση σκάνδαλου με ακάλαστες πράξεις.

1. Όποιος δημόσια επιχειρεί ακάλαστη πράξη και προκαλεί με αυτή σκάνδαλο τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Α Θ Η Ν Α
23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1986

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
218

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

1576. Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας αριθ. 156, για την ισότητα των ευκαιριών και μεταχείρισης των εργαζομένων και των δύο φύλων: Εργαζόμενοι με οικογενειακές υποχρεώσεις. 1

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1576

Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας αριθ. 156, για την ισότητα των ευκαιριών και μεταχείρισης των εργαζομένων και των δύο φύλων: Εργαζόμενοι με οικογενειακές υποχρεώσεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρώνουμε και εκδίδουμε τον ακόλουθο νόμο που ψηφίστηκε στη Βουλή:

Άρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου η 156 Διεθνής Σύμβαση Εργασίας «για την ισότητα των ευκαιριών και μεταχείρισης των εργαζομένων και των δύο φύλων: Εργαζόμενοι με οικογενειακές υποχρεώσεις», που ψηφίστηκε από τη Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, στην εξηκοστή έβδομη σύνοδό της στη Γενεύη το 1981.

Το κείμενο της σύμβασης στο αγγλικό πρωτότυπο και στην ελληνική του μετάφραση είναι το ακόλουθο:

CONVENTION 156

Convention concerning equal opportunities and equal treatment for men and women workers: Workers with family responsibilities.

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office and having met in its Sixty-seventh Session on 3 June 1981, and

Noting the Declaration of Philadelphia concerning the Aims and Purposes of the International Labour Organisation which recognises that «all human beings, irrespective of race, creed or sex, have the right to pursue their material well-being and their spiritual development in conditions of freedom and dignity, of economic security and equal opportunity», and

Noting the terms of the Declaration of Equality of Opportunity and Treatment for Women Workers and of the resolution concerning a plan of action with a view to promoting equality of opportunity and treatment for women workers, adopted by the International Labour Conference in 1975, and

Noting the provisions of international labour Conventions and Recommendations aimed at ensuring equality of opportunity and treatment for men and women workers, namely the Equal Remuneration Convention and Recommendation, 1951, the Discrimination (Employment and Occupation) Convention and Recommendation, 1958, and Part VIII of the Human Resources Development Recommendation, 1975, and

Recalling that the Discrimination (Employment and Occupation) Convention, 1958, does not expressly cover distinctions made on the basis of family responsibilities, and considering that supplementary standards are necessary in this respect, and

Noting the terms of the Employment (Women with Family Responsibilities) Recommendation, 1965, and considering the changes which have taken place since its adoption, and

Noting that instruments on equality of opportunity and treatment for men and women have also been adopted by the United Nations and other specialised agencies, and recalling, in particular, the fourteenth paragraph of the Preamble of the United Nations Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women, 1979, to the effect that States Parties are «aware that a change in the traditional role of men as well as the role of women in society and in the family is needed to achieve full equality between men and women», and

Recognising that the problems of workers with family responsibilities are aspects of wider issues regarding the family and society which should be taken into account in national policies, and

Recognising the need to create affective equality of opportunity and treatment as between men and women workers with family responsibilities and between such workers and other workers, and

Considering that many of the problems facing all workers are aggravated in the case of workers with family responsibilities and recognising the need to improve the conditions of the latter both by measures responding to their special needs and by measures designed to improve the conditions of workers in general, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to equal opportunities and equal treatment for men and women workers: workers with family responsibilities, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention, adopts this twenty-third day of June of the year one thousand nine hundred and eighty-one the following Convention, which may be cited as the Workers with Family Responsibilities Convention, 1981:

Article 1

1. This Convention applies to men and women workers with responsibilities in relation to their dependant children, where such responsibilities restrict their possibilities of preparing for, entering, participating in or advancing in economic activity.

2. The provisions of this Convention shall also be applied to men and women workers with responsibilities in relation to other members of their immediate family who clearly need their care or support, where such responsibilities restrict their possibilities of preparing, for, entering, participating in or advancing in economic activity.

3. For the purposes of this Convention, the terms «dependent child» and «other member of the immediate family who clearly needs care or support» mean persons defined as such in each country by one of the means referred to in Article 9 of this Convention.

4. The workers covered by virtue of paragraph 1 and 2 of this Article are hereinafter referred to as «workers with family responsibilities».

Article 2

This Convention applies to all branches of economic activity and all categories of workers.

Article 3

1. With a view to creating effective equality of opportunity and treatment for men and women workers, each Member shall make it an aim of national policy to enable persons with family responsibilities who are engaged or wish to engage in employment to exercise their right to do so without being subject to discrimination and, to the extent possible, without conflict between their employment and family responsibilities.

2. For the purposes of paragraph 1 of this Article, the term «discrimination» means discrimination in employment and occupation as defined by Articles 1 and 5 of the Discrimination (Employment and Occupation) Convention, 1958.

Article 4

With a view to creating effective equality of opportunity and treatment for men and women workers, all measures compatible with national conditions and possibilities shall be taken.

(a) to enable workers with family responsibilities to exercise their right to free choice of employment; and

(b) to take account of their needs in terms and conditions of employment and in social security.

Article 5

All measures compatible with national conditions and possibilities shall further be taken-

(a) to take account of the needs of workers with family responsibilities in community planning; and

(c) to develop or promote community services, public or private, such as childcare and family services and facilities.

Article 6

The competent authorities and bodies in each country shall take appropriate measures to promote information and education which engender broader public understanding of the principle of equality of opportunity and treatment for men and women workers and of the problems of workers with family responsibilities, as well as a climate of opinion conducive to overcoming these problems.

Article 7

All measures compatible with national conditions and possibilities, including measures in the field of vocational guidance and training, shall be taken to enable workers with family responsibilities to become and remain integrated in the labour force, as well as to re-enter the labour force after an absence due to those responsibilities.

Article 8

Family responsibilities shall not, as such, constitute a valid reason for termination of employment.

Article 9

The provisions of this Convention may be applied by laws or regulations collective agreements, works rules, arbitration awards, court decisions or a combination of those methods, or in any other manner consistent with national practice which may be appropriate, account being taken of national conditions.

Article 10

1. The provisions of this Convention may be applied by stages if necessary, account being taken of national conditions: Provided that such measures of implementation as are taken shall apply in any case to all the workers covered by Article 1, paragraph 1.

2. Each Member which ratifies this Convention shall indicate in the first report on the application of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation in what respect, if any, it intends to make use of the faculty given by paragraph 1 of this Article, and shall state in subsequent reports the extent to which effect has been given or is proposed to be given to the Convention in that respect.

Article 11

Employers' and workers' organisations shall have the right to participate, in a manner appropriate to national conditions and practice, in devising and applying measures designed to give effect to the provisions of this Convention.

Article 12

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 13

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 14

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the

preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 15

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 16

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 17

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 18

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides.

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 14 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 19

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

ΣΥΜΒΑΣΗ 156

Για την ισότητα των ευκαιριών και μεταχείρισης των εργαζομένων και των δύο φύλων: «Εργαζόμενοι με οικογενειακές υποχρεώσεις».

Η Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, που συγκλήθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας στη Γενεύη και συνήλθε εκεί στις 3 Ιουνίου 1981, στην εξηκοστή έβδομη σύνοδό της

Έχοντας υπόψη τη Διακήρυξη της Φιλαδέλφειας, για τους σκοπούς και τους στόχους της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, που αναγνωρίζει ότι «όλα τα ανθρώπινα όντα, ανεξάρτητα από φυλή, θρήσκευμα ή γένος έχουν το δι-

καίωμα να επιδιώκουν την υλική τους πρόοδο και την πνευματική τους ανάπτυξη ελεύθερα και με αξιοπρέπεια οικονομική ασφάλεια και με ίσες δυνατότητες επιτυχίας».

Έχοντας υπόψη τους όρους της Διακήρυξης για την ισότητα ευκαιριών και μεταχείρισης των εργαζόμενων γυναικών και την απόφαση που αφορά μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την προώθηση της ισότητας ευκαιριών και μεταχείρισης των εργαζόμενων γυναικών που υιοθετήθηκε από τη Διεθνή Συνδιάσκεψη Εργασίας το 1975·

Έχοντας υπόψη τις διατάξεις των διεθνών συμβάσεων και συστάσεων εργασίας που σκοπεύουν να εξασφαλίσουν την ισότητα ευκαιριών και μεταχείρισης για τους εργαζόμενους και των δύο φύλων, δηλαδή τη σύμβαση και τη σύσταση του 1951 για ίση αμοιβή, τη σύμβαση και τη σύσταση του 1950 για τη διάκριση (απασχόληση και επάγγελμα) και το VIII Μέρος της σύστασης του 1975 για ανάπτυξη του ανθρώπινου ενεργητικού·

Υπενθυμίζοντας ότι η σύμβαση του 1958 για τη διάκριση (απασχόληση και επάγγελμα) δεν καλύπτει ρητά τις διακρίσεις που βασίζονται στις οικογενειακές υποχρεώσεις και κρίνοντας ότι απαιτούνται νέοι κανόνες για το θέμα αυτό.

Έχοντας υπόψη τους όρους της σύστασης του 1965 για την απασχόληση των γυναικών με οικογενειακές υποχρεώσεις και τις μεταβολές που επήλθαν από τότε που είχε υιοθετηθεί·

Έχοντας υπόψη ότι έχουν υιοθετηθεί από τα Ηνωμένα Έθνη και άλλους ειδικούς οργανισμούς τα κείμενα σχετικά με την ισότητα ευκαιριών και μεταχείρισης των δύο φύλων και ενόψει ιδιαίτερα της δέκατης τέταρτης παραγράφου του προοιμίου της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών του 1979 «για την εξάλειψη κάθε μορφής διακρίσεων σε βάρος των γυναικών» που αναφέρει ότι τα Κράτη Μέλη έχουν «συνειδητοποιήσει ότι ο παραδοσιακός ρόλος του άνδρα μέσα στην οικογένεια και την κοινωνία πρέπει να εξελιχθεί όσο και αυτός της γυναίκας, εάν θέλουμε να φθάσουμε σε μια πλήρη ισότητα ανδρών και γυναικών»·

Αναγνωρίζοντας ότι τα προβλήματα των εργαζόμενων που έχουν οικογενειακές υποχρεώσεις είναι πλευρές ευρύτερων θεμάτων που αφορούν την οικογένεια και την κοινωνία που πρέπει η εθνική πολιτική να τα λάβει υπόψη της·

Αναγνωρίζοντας την ανάγκη να δημιουργηθεί μία πραγματική ισότητα ευκαιριών και μεταχείρισης μεταξύ των εργαζόμενων των δύο φύλων που έχουν οικογενειακές υποχρεώσεις, όπως και μεταξύ αυτών και των άλλων εργαζόμενων·

Κρίνοντας ότι πολλά από τα προβλήματα, που αντιμετωπίζουν όλοι οι εργαζόμενοι είναι οξύτερα στην περίπτωση των εργαζόμενων με οικογενειακές υποχρεώσεις και αναγνωρίζοντας την ανάγκη να βελτιωθεί η θέση τους τόσο με μέτρα που να ανταποκρίνονται στις ειδικές ανάγκες τους όσο και με μέτρα που σκοπεύουν να βελτιώσουν τη θέση των εργαζόμενων γενικά·

Αφού αποφάσισε να αποδεχθεί διάφορες προτάσεις σχετικές με την ισότητα ευκαιριών και μεταχείρισης για τους εργαζόμενους των δύο φύλων : εργαζόμενοι με οικογενειακές υποχρεώσεις, ζήτημα που αποτελεί το πέμπτο θέμα της ημερήσιας διάταξης της συνόδου·

Αφού αποφάσισε ότι αυτές οι προτάσεις θα πάρουν τη μορφή διεθνούς σύμβασης, αποδέχεται σήμερα, είκοσι τρεις Ιουνίου 1981 την παρακάτω σύμβαση, που θα αναφέρεται ως : «Σύμβαση για τους εργαζόμενους με οικογενειακές υποχρεώσεις, 1981».

Άρθρο 1.

1. Η σύμβαση αυτή εφαρμόζεται στους εργαζόμενους και των δύο φύλων που έχουν υποχρεώσεις προς εξαρτώμενα απ' αυτούς παιδιά, εφόσον οι υποχρεώσεις αυτές περιορίζουν τις δυνατότητές τους να προετοιμαστούν για την είσοδο, συμμετοχή ή πρόδο τους στην οικονομική δραστηριότητα.

2. Οι διατάξεις αυτής της σύμβασης εφαρμόζονται επίσης στους εργαζόμενους και των δύο φύλων με υποχρεώσεις

προς άλλα μέλη της άμεσης οικογένειάς τους που έχουν φανερή ανάγκη από τις φροντίδες ή την υποστήριξή τους, εφόσον οι υποχρεώσεις αυτές περιορίζουν τις δυνατότητες προετοιμασίας για την είσοδο, συμμετοχή ή πρόδο τους στην οικονομική δραστηριότητα.

3. Για τους σκοπούς αυτούς με τους όρους «εξαρτώμενα παιδιά» και «άλλο μέλος της άμεσης οικογένειας που έχει φανερή ανάγκη από φροντίδες ή υποστήριξη» νοούνται τα πρόσωπα που ορίζονται ως τέτοια σε κάθε χώρα μ' έναν από τους τρόπους, που αναφέρονται στο άρθρο 9 αυτής της σύμβασης.

Οι εργαζόμενοι που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 αποκαλούνται παρακάτω «εργαζόμενοι με οικογενειακές υποχρεώσεις».

Άρθρο 2.

Αυτή η σύμβαση εφαρμόζεται σ' όλους τους κλάδους οικονομικής δραστηριότητας και σ' όλες τις κατηγορίες των εργαζόμενων.

Άρθρο 3.

1. Με σκοπό να καθιερωθεί η πραγματική ισότητα ευκαιριών και μεταχείρισης για τους εργαζόμενους και των δύο φύλων, κάθε Μέλος πρέπει να περιλαμβάνει ανάμεσα στους σκοπούς της εθνικής του πολιτικής, τη διευκόλυνση των προσώπων με οικογενειακές υποχρεώσεις που απασχολούνται ή θέλουν να βρουν απασχόληση, να ασκήσουν αυτό το δικαίωμά τους χωρίς να υπόκεινται σε διακρίσεις και, όσο είναι δυνατό, χωρίς να συγκρούονται οι επαγγελματικές με τις οικογενειακές τους υποχρεώσεις.

2. Στην πιο πάνω παράγραφο 1, ο όρος «διάκριση» σημαίνει τη διάκριση στην απασχόληση και το επάγγελμα, όπως την προσδιορίζουν τα άρθρα 1 και 5 της σύμβασης του 1958 για τη διάκριση (απασχόληση και επάγγελμα).

Άρθρο 4.

Προκειμένου να καθιερωθεί η πραγματική ισότητα ευκαιριών και μεταχείρισης στους εργαζόμενους και των δύο φύλων, πρέπει να λαμβάνονται όλα τα μέτρα που συμβιβάζονται με τις εθνικές συνθήκες και δυνατότητες ώστε :

α) να επιτρέπεται στους εργαζόμενους με οικογενειακές υποχρεώσεις να είναι σε θέση να ασκούν το δικαίωμά τους για ελεύθερη επιλογή απασχόλησης και

β) να λαμβάνονται υπόψη οι ανάγκες τους ως προς τους όρους απασχόλησης και κοινωνικής ασφάλισης.

Άρθρο 5.

Πρέπει επίσης να λαμβάνονται όλα τα μέτρα που συμβιβάζονται με τις εθνικές συνθήκες και δυνατότητες ώστε :

α) οι ανάγκες των εργαζόμενων με οικογενειακές υποχρεώσεις να λαμβάνονται υπόψη στον κοινοτικό προγραμματισμό και

β) να αναπτύσσονται ή να προωθούνται δημόσιες ή ιδιωτικές κοινοτικές υπηρεσίες, όπως οι υπηρεσίες που παρέχουν φροντίδες στα παιδιά και διευκολύνσεις στην οικογένεια.

Άρθρο 6.

Οι αρμόδιες αρχές και οργανισμοί κάθε χώρας πρέπει να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να προωθούν την ενημέρωση και εκπαίδευση, ώστε να κατανοείται καλύτερα από το κοινό η αρχή της ισότητας ευκαιριών και μεταχείρισης για τους εργαζόμενους των δύο φύλων και τα προβλήματα των εργαζόμενων με οικογενειακές υποχρεώσεις, καθώς επίσης και τη δημιουργία ευνοϊκού κλίματος για την επίλυση αυτών των προβλημάτων.

Άρθρο 7.

Πρέπει να λαμβάνονται όλα τα μέτρα που συμβιβάζονται με τις εθνικές συνθήκες και δυνατότητες και, μεταξύ άλλων, μέτρα επαγγελματικού προσανατολισμού και επαγγελματικής κατάρτισης που να επιτρέπουν στους εργαζόμενους με οικογενειακές υποχρεώσεις να ενσωματώνονται στο εργατικό δυναμικό και να παραμένουν σ' αυτό καθώς επίσης και να ζαναπασχολούνται μετά από απουσία που οφείλεται σ' αυτές τις υποχρεώσεις.

Άρθρο 8.

Οι οικογενειακές υποχρεώσεις δεν μπορούν, ως τέτοιες, να αποτελέσουν βάσιμο λόγο τερματισμού της εργασιακής σχέσης.

Άρθρο 9.

Οι διατάξεις αυτής της σύμβασης μπορούν να εφαρμοστούν με νομοθετικές διατάξεις, συλλογικές συμβάσεις, κανονισμούς επιχειρήσεων, διαιτητικές αποφάσεις, δικαστικές αποφάσεις ή με συνδυασμό αυτών των μέσων ή με οποιονδήποτε άλλο κατάλληλο τρόπο, που συμβιβάζεται με την εθνική πρακτική και λαμβάνει υπόψη του τις εθνικές συνθήκες.

Άρθρο 10.

1. Οι διατάξεις αυτής της σύμβασης μπορούν, ανάλογα με τις εθνικές συνθήκες να εφαρμοστούν σταδιακά, αν είναι ανάγκη, με την προϋπόθεση ότι τα μέτρα που λαμβάνονται για το σκοπό αυτόν θα εφαρμόζονται σε κάθε περίπτωση για όλους τους εργαζομένους, που αναφέρει η παρ. 1 του άρθρου 1.

2. Κάθε Μέλος, που επικυρώνει αυτή τη σύμβαση, πρέπει να αναφέρει στην πρώτη έκθεση για την εφαρμογή της σύμβασης που υποβάλλει, σύμφωνα με το άρθρο 22 του Καταστατικού της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, εάν και σε ποιες διατάξεις σκοπεύει να κάνει χρήση της δυνατότητας που του παρέχεται από την παρ. 1 αυτού του άρθρου, και στις επόμενες εκθέσεις θα πρέπει να αναφέρει την έκταση της ισχύος που έδωσε ή σκοπεύει να δώσει στις διατάξεις αυτής της σύμβασης.

Άρθρο 11.

Οι οργανώσεις των εργοδοτών και εργαζομένων θα έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν με έναν τρόπο που να συμβιβάζεται με τις εθνικές συνθήκες και πρακτική στην επεξεργασία και εφαρμογή των μέτρων, που λαμβάνονται για να εφαρμοστούν οι διατάξεις αυτής της σύμβασης.

Άρθρο 12.

Οι επίσημες επικυρώσεις αυτής της σύμβασης θα κοινοποιούνται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για καταχώριση.

Άρθρο 13.

1. Αυτή η σύμβαση δεσμεύει μόνο εκείνα τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, των οποίων ο Γενικός Διευθυντής έχει καταχωρίσει τις επικυρώσεις.

2. Θα αρχίσει να ισχύει δώδεκα μήνες μετά την καταχώριση των επικυρώσεων δύο Μελών από το Γενικό Διευθυντή.

3. Στη συνέχεια αυτή η σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει για κάθε Μέλος δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία, κατά την οποία έγινε η καταχώριση της επικύρωσής της.

Άρθρο 14.

1. Κάθε Μέλος, που έχει επικυρώσει αυτή τη σύμβαση, μπορεί να την καταγγείλει, αφού περάσουν δέκα χρόνια από την ημερομηνία, που η σύμβαση για πρώτη φορά άρχισε να ισχύει, με μία πράξη που κοινοποιείται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για καταχώριση.

Η καταγγελία θα αρχίσει να ισχύει ένα χρόνο μετά την ημερομηνία, κατά την οποία έγινε η καταχώρισή της.

2. Κάθε Μέλος, που έχει επικυρώσει αυτή τη σύμβαση και δεν ασκήσει το δικαίωμα καταγγελίας που προβλέπει

αυτό το άρθρο, μέσα σε διάστημα ενός χρόνου από τη λήξη της δεκαετίας, που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, θα δεσμεύεται για μια καινούργια δεκαετία και στη συνέχεια θα μπορεί να καταγγείλει αυτή τη σύμβαση στο τέλος κάθε δεκαετίας και με τους όρους που προβλέπει αυτό το άρθρο.

Άρθρο 15.

1. Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας θα γνωστοποιεί σ' όλα τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας την καταχώριση όλων των επικυρώσεων και καταγγελιών, που του κοινοποιούνται από τα Μέλη της Οργάνωσης.

2. Γνωστοποιώντας στα Μέλη της Οργάνωσης την καταχώριση της δεύτερης επικύρωσης που του έχει κοινοποιηθεί, ο Γενικός Διευθυντής πρέπει να επιστήσει την προσοχή των Μελών της Οργάνωσης στην ημερομηνία από την οποία αυτή η σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει.

Άρθρο 16.

Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας πρέπει να κοινοποιεί στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών για καταχώριση, σύμφωνα με το άρθρο 102 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, πλήρεις πληροφορίες σχετικές με όλες τις επικυρώσεις και τις πράξεις καταγγελίας, που έχει καταχωρίσει σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων άρθρων.

Άρθρο 17.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, κάθε φορά που το κρίνει αναγκαίο, θα υποβάλλει στη Γενική Συνδιάσκεψη μια έκθεση για την εφαρμογή αυτής της σύμβασης και θα εξετάζει αν πρέπει να εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη της Συνδιάσκεψης θέμα για την ολική ή μερική αναθεώρησή της.

Άρθρο 18.

1. Σε περίπτωση που η συνδιάσκεψη ψηφίσει μια νέα σύμβαση, που αναθεωρεί αυτή τη σύμβαση, ολικά ή μερικά, και εφόσον η νέα σύμβαση δεν ορίζει διαφορετικά, τότε:

α) Η επικύρωση από ένα Μέλος της νέας αναθεωρητικής σύμβασης θα επιφέρει αυτοδίκαια την άμση καταγγελία αυτής της σύμβασης, παρά τις διατάξεις του παραπάνω άρθρου 14, με την επιφύλαξη ότι η νέα αναθεωρητική σύμβαση θα έχει αρχίσει να ισχύει.

β) Από την ημερομηνία, που θα αρχίσει να ισχύει η νέα αναθεωρητική σύμβαση, αυτή η σύμβαση θα πάψει να είναι ανοιχτή για επικύρωση από τα Μέλη.

2. Σε κάθε περίπτωση αυτή η σύμβαση θα παραμείνει σε ισχύ με τη μορφή και το περιεχόμενό της, για εκείνα τα Μέλη που την έχουν επικυρώσει αλλά δεν έχουν επικυρώσει την αναθεωρητική της σύμβαση.

Άρθρο 19.

Το γαλλικό και αγγλικό κείμενο αυτής της σύμβασης είναι εξίσου αυθεντικά.

Άρθρο δεύτερο.

Η παράγραφος 3 του άρθρου 11 του ν. 1346/1983 (τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας και ρύθμιση διαφόρων θεμάτων) αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Οι δαπάνες λειτουργίας των υπηρεσιών του Υπουργείου Εργασίας στο εξωτερικό (έξοδα στέγασης, εξοπλισμός γραφείων, φωτισμού, θέρμανσης, γραφικής ύλης κλπ.), όπως επίσης οι δαπάνες του ειδικού επιδόματος του προσωπικού που καταβάλλεται σ' αυτό για την υπηρεσία του στο εξωτερικό, των εξόδων κινήσεως και της εκτός έδρας αποζημίωσής του, επιβαρύνουν τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εργασίας».

Άρθρο τρίτο.

Οικονομική ενίσχυση εργατοϋπαλληλικών οργανώσεων.

Οι προθεσμίες υποβολής αίτησης και δικαιολογητικών για οικονομική ενίσχυση των συνδικαλιστικών οργανώσεων έτους 1985, που προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ. 1, περίπτωση 3' του άρθρου 1 του Π.Δ. 901/1976, παρατείνονται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1985.

Άρθρο τέταρτο.

Η ισχύς αυτού του νόμου αρχίζει από την ημερομηνία της δημοσίευσής του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλουμε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 11 Δεκεμβρίου 1985

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

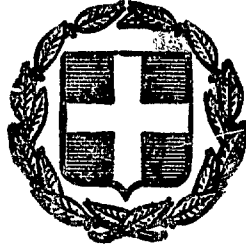
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΥΓΕΙΑΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ
	ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ	

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 17 Δεκεμβρίου 1985

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
3 ΙΟΥΛΙΟΥ 1986

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
86

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

1609. Τεχνητή διακοπή της εγκυμοσύνης και προστασία της υγείας της γυναίκας και άλλες διατάξεις. ... 1
208. Προσάρτηση του συνοικισμού Μύλων, της Κοινότητας Κρυόβρυσης της Επαρχίας Θυάμιδας του Νομού Θεσπρωτίας στην Κοινότητα Αγίας Μαρίας του ίδιου Νομού. ... 2
209. Προσάρτηση του συνοικισμού Κάτω Σικαφιδιώτης της Κοινότητας Τρικαστρου του Νομού Πρεβέζης στην Κοινότητα Σκεπαστού του ίδιου Νομού. ... 3
210. Προσάρτηση του συνοικισμού Ψαθόλα της Κοινότητας Μεσαριάς του Νομού Κερκύρας στην Κοινότητα Βελονάδων του ίδιου Νομού. ... 4
211. Τροποποίηση διατάξεων του Π.Δ. 611/1977 «Υπαλληλικός Κώδικς». ... 5

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Αύξηση του αριθμού των υπαλλήλων με απόσπαση στο Πολιτικό Γραφείο του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης. ... 6

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ

Διόρθωση σφαλμάτων στην Κωδικοποίηση του Συντάγματος της Ελλάδας. ... 7

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1609

Τεχνητή διακοπή της εγκυμοσύνης και προστασία της υγείας της γυναίκας και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Πέδωξμε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο 1.

1. Η μέριμνα για την προστασία της υγείας της γυναίκας και την εξασφάλιση περίθαλψης σε οργανωμένες νοσηλευτικές μονάδες κατά την τεχνητή διακοπή της εγκυμοσύνης είναι υποχρέωση της πολιτείας.

2. Με υπουργική απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και των άλλων συναρμόδιων υπουργών ρυθμίζονται τα θέματα, που αφορούν:

α) την ενημέρωση για την απόκτηση επιθυμητών παιδιών και την αποφυγή ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης με επιστημονικά κατάλληλα μέσα καθώς και για τις συνέπειες της διακοπής της εγκυμοσύνης.

β) την περίθαλψη της γυναίκας σε οργανωμένες νοσηλευτικές μονάδες, τις προδιαγραφές λειτουργίας των μονάδων αυτών, το χρόνο αποχής της γυναίκας από την εργασία και ότι άλλο απαιτείται για την αποκατάσταση και προστασία της υγείας της και:

γ) τον τρόπο της προγεννητικής διάγνωσης στην περίπτωση β' της παραγράφου 4 του άρθρου 304 του Ποινικού Κώδικα.

3. Οι δαπάνες που απαιτούνται για την εφαρμογή των προηγούμενων παραγράφων καλύπτονται σύμφωνα με τη νομοθεσία για τις κοινωνικές ασφαλίσεις και με όσα ειδικότερα ορισθούν από την υπουργική απόφαση της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 2.

Οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 304 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίστανται ως εξής:

«4. Δεν είναι άδικη πράξη η τεχνητή διακοπή της εγκυμοσύνης που ενεργείται με τη συναίνεση της εγκύου από γιατρό μαιευτήρα - γυναικολόγο με τη συμμετοχή αναισθησιολόγου σε οργανωμένη νοσηλευτική μονάδα, αν συντρέχει μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) Δεν έχουν συμπληρωθεί δώδεκα εβδομάδες εγκυμοσύνης.

β) Έχουν διαπιστωθεί, με τα σύγχρονα μέσα προγεννητικής διάγνωσης, ενδείξεις σοβαρής ανωμαλίας του εμβρύου που επάγονται τη γέννηση παθολογικού νεογνού και η εγκυμοσύνη δεν έχει διάρκεια περισσότερο από είκοσι τέσσερις εβδομάδες.

γ) Υπάρχει αναπόφευκτος κίνδυνος για τη ζωή της εγκύου ή κίνδυνος σοβαρής και διαρκούς ελάτθης της σωματικής ή ψυχικής υγείας της. Στην περίπτωση αυτή απαιτείται σχετική θεώρηση και του κατά περίπτωση αρμόδιου γιατρού.

δ) Η εγκυμοσύνη είναι αποτέλεσμα διασμού, αποπλάνησης ανήλικης, αμιμοξίας ή κατάχρησης γυναίκας ανίκανης να αντισταθεί και εφόσον δεν έχουν συμπληρωθεί δεκαεννέα εβδομάδες εγκυμοσύνης.

ε. Αν η εγκύος είναι ανήλικη, απαιτείται και η συναίνεση ενός από τους γονείς ή αυτού που έχει την επιμέλεια του προσώπου της ανήλικης».

Άρθρο 3.

Ο τίτλος και οι παράγραφοι 1, 2 και 3 του άρθρου 304 του Π.Κ. τροποποιούνται ως εξής:

α) Τεχνητή διακοπή της εγκυμοσύνης.

1. Όποιος χωρίς τη συναίνεση της εγκύου διακόπτει την εγκυμοσύνη της τιμωρείται με κάθειρξη.

2α. Όποιος με τη συναίνεση της εγκύου διακόπτει ανεπίτρεπτα την εγκυμοσύνη της ή προμηθεύει σ' αυτή μέσα για τη διακοπή της τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών και αν ενεργεί κατά συνήθεια τις πράξεις αυτές τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστο δύο ετών.

β. Αν από την πράξη της προηγούμενης διάταξης προκληθεί βλάβη πάθηση του σώματος ή της διάνοιας της εγκύου, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστο δύο ετών και αν προκληθήκει ο θάνατός της επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα έτη.

3. Έγκυος που διακόπτει ανεπίτρεπτα την εγκυμοσύνη της ή επιτρέπει σε άλλον να την διακόψει τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ένα έτος».

Άρθρο 4.

Στον Ποινικό Κώδικα προστίθεται το ακόλουθο άρθρο με αριθμό 304 Α.

α) Άρθρο 304 Α.

Σωματική βλάβη εμβρύου ή νεογνού.

Όποιος επενεργεί παράνομα στην έγκυο με αποτέλεσμα να προκληθεί βλάβη εμβρύου ή να εμφανίσει το νεογνό βλάβη πάθηση του σώματος ή της διάνοιας τιμωρείται κατά τις διατάξεις του άρθρου 310β.

Άρθρο 5.

Το άρθρο 305 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

α) Άρθρο 305.

Διαφήμιση μέσων τεχνητής διακοπής της εγκυμοσύνης.

1. Όποιος δημόσια ή με την κυκλοφορία εγγράφων, εικόπων ή παραστάσεων αναγγέλλει ή διαφημίζει, έστω και συγκαλυμμένα, φάρμακα ή άλλα αντικείμενα ή τρόπους ως κατάλληλους να προκαλέσουν τεχνητή διακοπή της εγκυμοσύνης ή προσφέρει με τον ίδιο τρόπο υπηρεσίες δικές του ή άλλου για την εκτέλεση ή την υποβοήθηση διακοπής της εγκυμοσύνης τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο έτη.

2. Δεν είναι άδικη πράξη η ενημέρωση ή η υγειονομική διαφώτιση σχετικά με την τεχνητή διακοπή της εγκυμοσύνης που γίνεται από τα κέντρα οικογενειακού προγραμματισμού, καθώς και η ενημέρωση γιατρών ή προσώπων που νόμιμα διακινούν μέσα τεχνητής διακοπής της εγκυμοσύνης και οι σχετικές δημοσιεύσεις σε ειδικά ιατρικά ή φαρμακευτικά περιοδικά.

Άρθρο 6.

1. Η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 114 του Κ.Π.Δ., όπως διαμαρφώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 1290/1982, αντικαθίσταται ως εξής:

αβ) Τα βασικά (εκτός από τον εμπρησμό), τα αγροτικά και τα αγρονομικά αδικήματα σε βαθμό πλημμελήματος καθώς και τα εγκλήματα: α) του άρθρου 79 του Ν. 5960/1933 «περί επιταγής», β) των άρθρων 1 και 2 του Ν. 86/1967 «περί επιβολής κυρώσεων κατά των καθυστερούντων την καταβολή και την απόδοση εισφορών εις Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης», γ) του άρθρου 17 παρ. 8 του Ν. 1337/1983 για την «επέκταση των πολεοδομικών σχεδίων, οικιστική ανάπτυξη και σχετικές ρυθμίσεις» και δ) του άρθρου 3 του Ν. 1436/1984 για τη «σύσταση εμπορικού παραρτηματικού οργανισμού και μερικές άλλες διατάξεις».

2. Όσες υποθέσεις παραβάσεων του άρθρου 17 παρ. 8 του ν. 1337/1983 και του άρθρου 3 του ν. 1436/1984 έχουν προσδιοριστεί για εκδίκαση στο τριμελές πλημμελειοδικείο μέχρι τις 31 Οκτωβρίου 1986 θα εκδικαστούν από αυτό.

3. Η προθεσμία της παρ. 6 του άρθρου 10 του ν.δ. 3082/1954 «Περί τροποποίησης και συμπλήρωσης διατάξεων των περί συμβολαιογραφών», παραταθεί με το άρθρο 2 του ν. 3284/1985 μέχρι τέλους Απριλίου 1986 και με το

άρθρο 1 του ν. 3493/1986 και τα κατ' εξουσιοδότηση τούτου εκδοθέντα διατάγματα μέχρι 1ης Μαΐου 1986, παρατείνεται από τότε που έληξε μέχρι 31.3.1987.

Η προθεσμία αυτή μπορεί να παρατείνεται με προεδρικά διατάγματα που θα εκδίδονται μετά από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης.

Άρθρο 7.

Οι διπλωματούχοι ανώτερων σχολών αδελφών νοσοκόμων, αδελφών νοσοκόμων και επισκεπτριών και μαϊών, αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, οι διπλωματούχοι νοσηλευτικών και μαϊευτικών τμημάτων Κ.Α.Τ.Ε.Ε. και Τ.Ε.Ι. που υπηρετούν σε νοσηλευτικά ιδρύματα και μονάδες αυτών, εντάσσονται στο 17ο—2ο μισθολογικό κλιμάκιο του νόμου αυτού.

Όσοι διπλωματούχοι έχουν ενταχθεί επανετάσσονται χωρίς αναδρομική απόληψη αποδοχών.

Άρθρο 8.

1. Αν μέσα σε σαράντα πέντε μέρες από την παραπομπή σ' αυτά των οικείων φακέλων τα κατά το άρθρο 6 του ν. 1278/1982 (Φ.Ε.Κ. Α' 105/31.8.1985) Συμβούλια Κρίσης και Επιλογής Ιατρικού και Οδοντιατρικού Πρωτοπικού των Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων (Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι.) δεν ολοκληρώσουν τη διαδικασία κρίσης των υποψηφίων για διορισμό σε θέσεις του κλάδου γιατρών Ε.Σ.Υ., μπορεί ο Υπουργός Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων να παραπέμπει τις κρίσεις στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο του άρθρου 29 του ν. 1579/1985 (Φ.Ε.Κ. Α' 217/23.12.85). Σ' αυτή τη συγκεκριμένη περίπτωση το υπηρεσιακό συμβούλιο του άρθρου 29 αποτελείται μόνο από γιατρούς. Η διαδικασία παραπομπής και κρίσης, καθώς και ορισμού των εισγηγμένων καθορίζεται με απόφαση του ίδιου υπουργού.

2. Η παράγραφος 4 του άρθρου 7 του ν. 1278/1982 (Φ.Ε.Κ. 105 τ. Α') τροποποιείται ως εξής:

«4. Τα Συμβούλια Επιλογής είναι σε απαρτία όταν είναι παρόντα τα 3/5 των μελών τους».

Άρθρο 9.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως και 9 του άρθρου 29 του ν. 1579/1985 (Φ.Ε.Κ. Α' 217/23.12.85) μπορεί να επεκτείνονται κατά νομό, ειδικότητα και βαθμό και για τους γιατρούς του Δημόσιου και των Ν.Π.Δ.Δ. και για γιατρούς που δεν υπηρετούσαν στο Δημόσιο ή Ν.Π.Δ.Δ.

Άρθρο 10.

1. Γιατροί που ειδικεύονται σε νοσοκομεία, πλην των νοσοκομείων Αθηνών, Πειραιά και Θεσσαλονίκης, μπορεί με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από αίτησή τους, να παραμένουν στα νοσοκομεία αυτά μέχρι του πρώτου διορισμού τους ως υπεράριθμοι με τις ίδιες αποδοχές και μετά την ολοκλήρωση του χρόνου άσκησής τους σ' αυτά, εφόσον αναμένουν σειρά διορισμού σε άλλο νοσοκομείο για συνέχιση της άσκησής τους. Στη διάρκεια της υπηρεσίας τους αυτής μπορεί, με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, να μετατίθενται σε οποιοδήποτε νοσοκομείο της υγειονομικής περιφέρειας που υπηρετούν.

Ειδικά γι' αυτούς που ειδικεύονται στην αναισθησιολογία δεν ισχύει η εξαίρεση για τα νοσοκομεία Αθηνών, Πειραιά και Θεσσαλονίκης.

Η διάταξη αυτή ισχύει και για τους ειδικευόμενους νυχτρούς, των οποίων η σύμβαση εργασίας έληξε μετά την 1.1.1986.

2. Από τη διάταξη της παραγ. 1 του άρθρου 26 του ν. 1579/1985 (Φ.Ε.Κ. Α' 217/23.12.85) διαγράφεται η φράση «...που προκηρύχθηκαν με την απόφαση Α36/7500/15.6.84».

Άρθρο 11.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομαι τη δημοσίευσή του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 28 Ιουνίου 1986

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 1 Ιουλίου 1986

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 208

Προσάρτηση του συνοικισμού Μύλων, της Κοινότητας Κρυόδρυσης της Επαρχίας Θυάμιδος του Νομού Θεσπρωτίας στην Κοινότητα Αγίας Μαρίνης του ίδιου Νομού.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 5, 6, 7, 8, 9 και 261 του Π.Δ. 76/1985 «Κωδικοποίηση σε ενιαίο κείμενο νόμου με τίτλο Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας, των ισχυουσών διατάξεων του δημοτικού και κοινοτικού κώδικα, όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν» (ΦΕΚ 27/1.3.1985 τεύχος Α').

2. Τις διατάξεις του άρθρου 23 του Ν. 1558/1985 (ΦΕΚ 137/26.7.1985 τεύχος Α') σε συνδυασμό με το άρθρο 4 του Π.Δ. 137/1986 (ΦΕΚ 5 Α').

3. Την από 3.5.1985 αίτηση εκλογέων κατοίκων του συνοικισμού Μύλων της Κοινότητας Κρυόδρυσης της επαρχίας Θυάμιδος του Νομού Θεσπρωτίας.

4. Την 11/18.2.1985 απόφαση του κοινοτικού συμβουλίου Αγίας Μαρίνης της Επαρχίας Θυάμιδος του Νομού Θεσπρωτίας με την οποία συναινεί για τη ζητούμενη προσάρτηση του συνοικισμού Μύλων στην Κοινότητα Αγίας Μαρίνης.

5. Την από 18.2.1986 σύμφωνη γνώμη του συμβουλίου της Νομαρχίας Θεσπρωτίας του άρθρου 8 του Π.Δ. 76/1985.

6. Την 281 της 14ης Μαΐου 1986 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με πρόταση του Υπουργού Εσωτερικών, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο.

Ο συνοικισμός Μύλων της Κοινότητας Κρυόδρυσης της Επαρχίας Θυάμιδος του Νομού Θεσπρωτίας, προσαρτάται στη συνεχόμενη με αυτή Κοινότητα Αγίας Μαρίνης της ίδιας Επαρχίας και του ίδιου Νομού.

Στον Υπουργό Εσωτερικών αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 13 Ιουνίου 1986

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 209

Προσάρτηση του συνοικισμού Κάτω Σκαφιδωτής της Κοινότητας Τρικιάστρου του Νομού Πρεβέζης στην Κοινότητα Σκεπαστού του ίδιου Νομού.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 5, 6, 7, 8, 9 και 261 του Π.Δ. 76/1985 «Κωδικοποίηση σε ενιαίο κείμενο νόμου με τίτλο Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας, των ισχυουσών διατάξεων του δημοτικού και κοινοτικού κώδικα, όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν» (ΦΕΚ 27/1.3.1985 τεύχος Α').

2. Τις διατάξεις του άρθρου 23 του Ν. 1558/1985 (ΦΕΚ 137/26.7.1985 τεύχος Α'), καθώς και τις διατάξεις του άρθρου 4 του Π.Δ. 137/1986 (ΦΕΚ 51 Α').

3. Την από 11.2.1985 αίτηση εκλογέων κατοίκων του συνοικισμού Κάτω Σκαφιδωτής της Κοινότητας Τρικιάστρου του Νομού Πρεβέζης.

4. Την 3/27.1.1985 απόφαση του κοινοτικού συμβουλίου Σκεπαστού με την οποία συναινεί για τη ζητούμενη προσάρτηση του συνοικισμού Κάτω Σκαφιδωτής στην Κοινότητα Σκεπαστού.

5. Την από 3.9.1985 σύμφωνη γνώμη του συμβουλίου της Νομαρχίας Πρεβέζης του άρθρου 8 του Π.Δ. 76/1985.

6. Την 116 της 19ης Φεβρουαρίου 1986 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με πρόταση του Υπουργού Εσωτερικών, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο.

Ο συνοικισμός Κάτω Σκαφιδωτή της Κοινότητας Τρικιάστρου της επαρχίας Νικοπόλεως και Πάργας του Νομού Πρεβέζης, προσαρτάται στη συνεχόμενη με αυτή Κοινότητα Σκεπαστού της ίδιας επαρχίας και του ίδιου Νομού.

Στον Υπουργό Εσωτερικών αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 13 Ιουνίου 1986

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 210

Προσάρτηση του συνοικισμού Ψαθόλα της Κοινότητας Μεσαριάς του Νομού Κερκύρας στην Κοινότητα Βελονάδων του ίδιου Νομού.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 5, 6, 7, 8, 9 και 261 του Π.Δ. 76/1985 «Κωδικοποίηση σε ενιαίο κείμενο νόμου με τίτλο Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας, των ισχυουσών διατάξεων του δημοτικού και κοινοτικού κώδικα, όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν» (ΦΕΚ 27/1.3.1985 τεύχος Α').

2. Τις διατάξεις του άρθρου 23 του Ν. 1558/1985 (ΦΕΚ 137/26.7.1985 τεύχος Α'), καθώς και τις διατάξεις του άρθρου 4 του Π.Δ. 137/1986 (ΦΕΚ 51 Α').

3. Την από 14.5.1984 αίτηση εκλογέων κατοίκων του συνοικισμού Ψαθόλα της Κοινότητας Μεσαριάς του Νομού Κερκύρας.

4. Την 12/15.5.1984 απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου Βελονάδων με την οποία συναινεί για τη ζητούμενη προσάρτηση του συνοικισμού Ψαθόλας στην Κοινότητα Βελονάδων.

5. Την από 8.11.1985 σύμφωνη γνώμη του συμβουλίου της Νομαρχίας Κερκύρας του άρθρου 8 του Π.Δ. 76/1985.

6. Τη 256 της 23ης Απριλίου 1986 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με πρόταση του Υπουργού Εσωτερικών, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο.

Ο συνοικισμός Ψαδύλα της Κοινότητας Μεσαριάς της Επαρχίας και του Νομού Κερκύρας, προσαρτάται στη συνεχόμενη με αυτή Κοινότητα Βελονάδων της ίδιας Επαρχίας και Νομού.

Στον Υπουργό Εσωτερικών, αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 13 Ιουνίου 1986

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 211

Τροποποίηση διατάξεων του Π.Δ. 611/1977 «Υπαλληλικός Κώδιξ».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Της παραγράφου 4 του άρθρου 56 του Ν. 1811/1951 «περί Κώδικος καταστάσεως των δημοσίων διοικητικών υπαλλήλων» (ΦΕΚ 177 Α) όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 227/1974 (ΦΕΚ 369 Α) και κωδικοποιήθηκε με την παρ. 4 του άρθρου 83 του Π.Δ. 611/1977 «Υπαλληλικός Κώδιξ» (ΦΕΚ 198 Α).

β) Της παραγράφου 4 του άρθρου 3 του Ν.Δ. 216/1974 «περί συστάσεως Υπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως» (ΦΕΚ 367 Α).

γ) Της παραγράφου 3 του άρθρου 1 της αριθ. 8257/9.8.1985 κοινής απόφασης του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Προεδρίας της Κυβέρνησης Μιλτιάδη Παπαϊωάννου» (ΦΕΚ 492/Β/9.8.85).

2. Την αριθ. 276/1986 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με πρόταση του Υφυπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης και του Υπουργού Γεωργίας, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο.

Η περίπτωση ε της παραγράφου 1 του άρθρου 83 του Π.Δ. 611/1977 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο μόνο του Π.Δ. 468/1979 «περί αντικαταστάσεως των αναφερομένων εις τα κωλύματα εξ εντοπιότητας των υπαλλήλων του Υπουργείου Γεωργίας διατάξεων του Π.Δ. 611/1977» (ΦΕΚ 138 Α) καταργείται.

Στον Υπουργό Γεωργίας, αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 17 Ιουνίου 1986

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΜΙΑΤ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

(6)

Πράξη αριθ. 92, της 20 Ιουνίου 1986

Αύξηση του αριθμού των υπαλλήλων με απόσπαση στο Πολιτικό Γραφείο του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 30 του Νόμου 1558/85.

2. Την αριθ. 6612/19.6.1986 εισήγηση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης για αύξηση του αριθμού των υπαλλήλων με απόσπαση στο Πολιτικό Γραφείο του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης, για την κάλυψη αυξημένων υπηρεσιακών αναγκών, αποφασίζει:

Αυξάνει, κατά τρεις (3), τις θέσεις των υπαλλήλων που απασπώνται στο Πολιτικό Γραφείο του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης από το Δημόσιο ή τα νομικά πρόσωπα του Δημοσίου Τομέα.

Αυτή η πράξη να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο Πρόεδρος Ο Αντιπρόεδρος Τα Μέλη

Ακριβές αντίγραφο

Ο Γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου
ΚΩΣΤΑΣ ΖΩΡΙΑΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ

(7)

Α. Κατά την κωδικοποίηση του Συντάγματος της Ελλάδος (στην καθαρεύουσα) που δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθ. 23/14.3.1986 ΦΕΚ (Τ. Α'), από παραδρομή δεν συμπεριελήφθηκαν οι ισχύουσες διορθώσεις σφαλμάτων που είχαν δημοσιευθεί στο ΦΕΚ 141/Α'/16.7.1975 και για λόγους συστηματικούς αναδημοσιεύονται ως ακολούθως:

1. Στο άρθρο 14 παρ. 6 στίχο δεύτερο, η λέξη «παρά-
βασις» αντικαθίσταται με τη λέξη «διάπραξις».

2. Στο άρθρο 32 παρ. 5 στίχο όγδοο, οι λέξεις «έν παρα-
γράφω» αντικαθίστανται με τις λέξεις «έν παραγράφους».

3. Στο άρθρο 56 παρ. 2 στίχο πέμπτο, μετά τις λέξεις
«της άσκήσεως τών», προστίθεται η λέξη «συναπτομένων».

4. Στο άρθρο 57 παρ. 3 στίχο πέμπτο, η πρόθεση «διά»
αντικαθίσταται με την πρόθεση «πρός».

5. Στο άρθρο 91 παρ. 2, στίχο δεύτερο, η πρόθεση «υπό»
αντικαθίσταται με την πρόθεση «έκ».

6. Στο «ΤΜΗΜΑ ΣΤ'» που αρχίζει με το άρθρο 101, ο
τίτλος «Διοίκησης» διορθώνεται σε «Διοικήσεις».

7. Στο άρθρο 105 παρ. 3, στίχο τέταρτο, το άρθρο «τό»
διορθώνεται σε «τόν».

8. Στο άρθρο 106 παρ. 6, στίχο δεύτερο, η λέξη «όφε-
λουμένων» διορθώνεται σε «ώφελουμένων».

9. Στο άρθρο 107 παρ. 2, στίχο τέταρτο, διαγράφεται στην
αρχή το άρθρο «τού» και στη θέση του μπαίνει «έκμμα».

10. Στο άρθρο 111 παρ. 2, στίχο ένατο, η φράση «της
3ης συντακτικής πράξεως από 3.9.1974», διατυπώνεται στο
ορθό «της από 3/3.9.1974 Συντακτικής Πράξεως».

11. Στο άρθρο 115 παρ. 2, περίπτωση γ', στίχο τρίτο, ο
αριθμός «65» διορθώνεται σε «85».

Β. Η παρούσα διορθωση αποτελεί σωστή επανάληψη των
διορθώσεων του Συντάγματος που δημοσιεύτηκαν στο ΦΕΚ
Α' 64/19.5.86.

(Από τη Βουλή των Ελλήνων)